

Szalézi Értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

122. ÉVFOLYAM 1. SZÁM
2024 JANUÁR-MÁRCIUS

AZ ÁLOM, MELY ÁLMODNI KÉSZTET

Egy szív, mely a „farkasokat”
„bárányokká” változtatja

„βαρδουλοκκῆ, λημιστῆ
ἐδύσει, ὡς κ' α ψαλκασοκατ.”

2024 díjazottjai

Don Bosco-díj

Csercsics Péterné Judit

a szombathelyi munkatársi csoport tagja

A 2001-ben alakult szombathelyi Szalézi Karitászcsoportjának alapító tagja. 2013-ban tett ígéretet szalézi munkatársként, bekapcsolódott a szalézi munkába, folyamatosan segíti a fiatalokat. A legtöbbet az ellátmány megszervezése, előkészítése terén munkálkodott, kevésbé szaknyelven mondván: a konyhában készít már évtizedek óta ízletes falatokat a gyerekek és fiatalok számára. Személyisége, szolgálatkészsége, állandó tetterekészsége meghatározó a szalézi oratórium és az ifjúság életében, megtalálja a közös hangot a fiatalokkal, idősebbekkel egyaránt. Állandó jelenlétével erősíti a szalézi oratóriumi táborok sikerességét, határozottságával, szervezőkészségével gyorsan megoldja a problémákat. Támazza a rászoruló családoknak, betegeknek, elmagányosodottaknak. Élen jár a rászorulóknak részére meghirdetett adományosztás lebonyolításában. Nem ismer lehetetlent, számára a segítség a mindennapok része. Az általa gondozott fiatalok életében meghatározó szerepe van, kedvességével, értő figyelmével, nagyfokú empátiájával, vidámságával szebbé varázsolja az oratóriumi programokat. Munkavégzése során a nagyfokú szakmaiság, precizitás jellemzi, amelyben szalézi munkatársi hivatástudata, kitartása is fölragyog.

Boldog Sándor István-díj

Sólyomváriné Kovács Katalin

a kazincbarcikai Don Bosco Általános Iskola, Szakképző Iskola, Technikum, Gimnázium és Kollégium tanára

2008 őszén került az iskolába, azóta is nélkülözhetetlen tagja az oktatói-nevelői csapatnak, mint fejlesztőpedagógus, osztályfőnök, munkaközösségvezető. Tagja a gyermek- és ifjúságvédelmi csoportnak, ahol fő feladatának tekinti a tanulók lemorzsolódásának megakadályozását. A „Dobbantó” programban és a műhelyiskolában tanuló diákok iskolai előmenetelét szívügyének tekinti, elősegíti, hogy a patronáltjai sikeresen teljesítsenek. Pozitív hozzáállás, elfogadás, empátia és türelem, a diákok motiválása, a fejlesztésükre való törekvés egyaránt jellemzik mindennapi munkáját. Érzékenyen reagál a szociálisan hátrányos helyzetű gyermekek problémáira, minden tőle telhetőt megtesz helyzetük javítása érdekében. Követendő példát ad önzetlen emberiségből, másokra figyelésből, gondoskodásból. Folyamatos odafigyeléssel, a családok rendszeres látogatásával sikerül elérnie, hogy a nagy hátránnyal érkező gyermekek szakmát tanulni képes fiatalokká váljanak. Tanítványait Don Bosco-i szeretettel neveli és oktatja, előtérbe helyezve a diákok megértő segítségét, támogatását.

Savio Domonkos-díj

Czopf Klára

óbudai animátor

Klára a 2013-ban megrendezett PartFesztiválon vett részt első ízben szalézi eseményen, rögtön önkéntesként segítve a program sikerét. 2015-ben költözött Budapestre és kezdte egyre mélyebben megismerni a szalézi lelkiiséget Óbudán. Hamar oszlopos tagja lett az egyetemista hittanos közösségnek és az oratórium mindennapjaiba is egyre többször kapcsolódott be, többek között a rászoruló gyerekeknek szervezett reggeliztetés, majd később vacsoráztatás programokban. Először 2016-ban közreműködött segítőként az óbudai nyári oratóriumban, ahol még inkább megfogta a szalézi környezet. A helyi eseményeken kívül a tartományi programokban is rendszeresen számíthatnak a segítségére. Többször volt tagja a BoscoFeszt, a Fiatalok ünnepe, a Stég, illetve animátortalálkozók szervezői stábjának. 2018 áprilisában animátori ígérettel köteleződött el a szalézi lelkiiség mellett. Éveken át ő volt az egyik felelőse az óbudai animátorképzésnek, több mint hét éve vezet kétheti rendszerességgel egy gyerekekből álló kisközösséget a helyi oratóriumban. Segíti a Szalézi Ifjúsági Mozgalom szolgálatát, a programok szervezése mellett a „Valdocco” című animátor képzési kézikönyv megalkotásában is nagy szerepet vállalt. 2018 óta már óvónőként dolgozik, emellett pedig a mai napig az óbudai oratórium oszlopos tagjaként is hasznosítja széleskörű pedagógiai tapasztalatát.

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

Ennek az Értesítőnek a végén láthatunk egy képet egy olyan farkasról, amelyik a szív bűvészkarikáján átugorva válik éppen báránnyá. A rendfőnök atya egy szívről tesz említést a strennában, mely képes kissé vagy jobban elvadult lelkeket is megszelídíteni. Az első „Barka”, tavaszi animátortalálkozón Jakab atya remek, hasonló, háromdimenziós installációja eredeti módon ábrázolta az előbb említett változást. Emellett a dekoráló animátorok a falakat farkas- és báránymondásokkal díszítették. A bárányok mondásai Don Bosco mondásai voltak, mintegy ellenpontot képeztek a

farkasok csüggeteg, kesergő mondataira.

Ebben a nagybőjti, majd húsvéti időszakban gondoljunk csak hálával Megváltónkra, Jézusra! Ő szívének szeretetével életet, reményt és fényt hoz a sokhelyütt bánatos világnak. Merítsünk egy csöppet az Ő szívének tiszta tavából, merítsünk erőt Don Bosco nyomán a szalézi ifjúságmentő művekhez.

A 29. Egyetemes Káptalanra készülve tartományi káptalant tűztünk ki idén február végére, melyen a szalézi szívvel való munkálkodás vezérfonalként szolgálhat. Az Értesítőnek ebben a számában olvashatunk szívmelengető

történekekről, többek között vallo-másszerű beszámolókról, elmélkedésszerű értekezésekről, amelyek gazdag tartalmat. Mindaz, aki pedig szeretne valami igazán jó célra, az ifjúság nevelésére adományozni, annak elég csak elolvasnia a végén lévő hirdetések, máris lesz néhány jó ötlete hozzá.

Kedves Olvasók!

Imádkozzunk egymásért, hogy egyre jobban krisztusi szívvel éljünk, ezáltal Don Bosco álma élő legyen köztünk. Építsük az Isten országát, ami igazság, öröm a Szentlélekben, és békesség, amire oly nagy szükségünk van mostanában. Készüljünk húsvétra, és akkor kapcsolódjunk be templomainkban a Föltámadt Krisztus mindent meghaladó békéjébe és örömébe!

Budapest, 2024. február 23.

*P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök*

Pélföldszentkereszten tartották meg február 25. és március 1. között a 13. Tartományi Káptalant., amelyen tizenkét választott illetve hivatalból jelen lévő szerzetes vett részt

A Szalézi Értesítő következő száma júniusban jelenik meg.

Don Bosco álma élőbb, mint valaha!

Mindannak fényében, amit a szalézi világban látok, úgy érzem, hogy bizonyos tekintéllyel kimondhatom: szeretett Don Bosco, a te álmod továbbra is NAGYON ÉL.

Kedves Barátaim, a Szalézi Értesítő kedves Olvasói! Miként szoktam, ezúttal is szívélyes üdvözlétemet küldöm nektek, és ezúttal is személyes tapasztalataimról szeretnék mesélni, mert hiszem, hogy amit megosztunk egymással – ha az jó – új lendületet adhat.

A nagybőjt és a húsvét újjászületésre hívnak bennünket. Minden egyes nap. Hogy újjá szülessen bennünk a bizalom, a remény, a derűs béke, a szeretet, a munka és az alkotás vágya, hogy ápolni és művelni tudjuk azt a kis vagy nagy kertet a lakóival együtt, amit Isten ránk bízott.

Nekünk, szaléziaknak húsvétkor mindig az 1846-os valdoccói ünnep jut eszünkbe, amikor Don Bosco a Filippi rét könnyei után a Pinardi-fészerben elkezdte megvalósítani az álmát.

És én látom, ahogy ez az álom tovább él.

A Dominikai Köztársaságból, Santo Domingóból írok most nektek. Előtte csodálatos, nagyon tartalmas látogatást tettem Juazeiro do Nortéban, Brazília északkeleti részén, Recife városában, és ez az elmúlt néhány nap Dominikán telt.

Néhány óra múlva utazom tovább Vietnamba, és e „nyüzsgés” közepette, amelyet nyugalommal is meg lehet élni, gazdagító élményekkel és megnyugtató tapasztalatokkal tápláltam szalézi szívemet.

Ezekről fogok írni nektek, mert a szalézi küldetésről szólnak: engedjétek meg nekem, hogy egy olyan történettel kezdjem, amit egyik rendtársam mesélt a minap, mert nagyon meghatott és a „szalézi szívről” szólt.

A kis kódobáló

Amikor ez a rendtársam nemrégiben úton volt, egy olyan településen haladt át, ahol néhány gyereknek az volt a szokása, hogy kövekkel megdobálták az autókat, hogy kisebb kárt okozzanak – például a szélvédőn –, és a zűrzavart kihasználva el-

csenjenek valamit az utazótól.

Nos, ez történt vele is. Éppen egy falun hajtott keresztül, amikor egy gyerek megdobta kővel az autója szélvédőjét. Megállt, kiszállt az autóból, megfogta a

fiút és rávette, hogy a szüleihez vezesse őt. Csakhogy abban a családban nem volt apa (ő már régen elhagyta őket). Csak egy küszködő anya volt, aki egyedül maradt ezzel a fiúcskával és a húgával. Amikor a szalézi rendtársam elmondta az anyának, hogy a fia betörte az autó ablakát (amit a fiú elismert), és hogy ez sok pénzbe fog kerülni, amit neki kell majd kifizetnie, a szegény asszony sírva kért bocsánatot, de világossá tette, hogy nem áll módjában fizetni, mert szegény, de meg fogja büntetni a fiát... Ekkor a kislány, a „kis Magone Misi” húga félénken, összezárt tenyérrel odalépett, kinyitotta, és átadta neki az egyetlen, szinte értéktelen pénzérméjét. Ez volt minden kincse, majd így szólt hozzá: – Tessék, vegye el, uram, hogy kifizesse az üveget. A rendtársam annyira meghatódott, hogy nem jött ki hang a torkán, és végül ő adott az asszonynak pénzt, hogy egy kicsit segítsen a családon.

Először nem tudtam, mit gondoljak erről a történetről, de annyira tele volt fájdalommal és emberséggel, hogy megfogadtam, megosztom veletek. Majd néhány órával később megmutattak nekem egy kis szalézi házat, ahol olyan gyerekeket fogadunk be, akiknek nincs senkijük, és az utcán éltek.

Legtöbbjük Haitiről származik. Ismerjük a Haitin kibontakozó tragédiát, ahol nincs rend, nincs kormány, nincs törvény... A szervezett alvilág az úr. Nos, örömmel tölti el a szívemet, hogy tudom, ezeket a kisgyerekeket, akik ki tudja, hogyan érkeztek ide, akiknek nincs fedél a fejük felett, befogadjuk a házukba (jelenleg összesen 20-an vannak), majd miután egy kicsit megszokták a körülményeket, más, számukra megfelelő szalézi intézményekbe kerülnek, ahol szalézi és világi nevelők foglalkoznak velük (további 90 kiskorú fiatalról van szó). Így született meg Valdocco, így születünk mi, szaléziak. A valdoccói fiúk egy kis csoportja, Don Boscóval együtt, „de facto” életet adott a Szalézi Kongregációnak azon az 1859. december 18-án.

Hogyan lehet nem látni „Isten kezét mindebben”? Hogyan lehet nem látni, hogy mindez a munka sokkal több, mint emberi stratégia eredménye? Hogyan lehet nem látni, hogy itt és a világ több ezer más szalézi házában továbbra is jól tesznek rengeteg nagylelkű ember segítségével, akik osztoznak a nevelés iránti szenvedélyünkben?

Idén Spanyolországban, Madridban és máshol is (Amerikában) bemutatták a *Canillitas* című csodálatos rövidfilmet, amely sok ilyen fiatal életét mutatja be. Boldog voltam, hogy a kezemmel és a szememmel megérintettem ezt a valóságot. És valóban igaz, barátaim, hogy Don Bosco álma ma, 200 évvel később is élő valóság.

Tegnap aztán az egész napot a szalézi világ fiataljaival töltöttem, akik egy olyan mozgalom vezetői Latin-Amerikában,

amely arra törekszik, hogy legalább a szalézi világ nagyon komolyan vegye a teremtésről és az ökológiáról való gondoskodást, Ferenc pápa *Laudato Si'*-ben kifejtett iránymutatása szerint. Tizenkét latin-amerikai ország fiataljai voltak jelen (személyesen vagy online) a „Fenntartható Latin-Amerika” mozgalom tagjai. Jó volt látni, ahogy a fiatalok álmodnak és elköteleződnek egy ügy mellett, ami jó nekik, a világnak és mindannyiunknak azért, hogy a világ megmeneküljön: ez megőrzést jelent, hogy semmi se menjen veszendőbe, sem egy sóhaj, sem egy könnycsepp, sem egy fűszál, egyetlen nagylelkű

erőfeszítés, egyetlen fájdalmas türelem, egyetlen gondoskodó gesztus sem, legyen az bármilyen kicsi és rejtett. Ha meg tudjuk akadályozni, hogy egy Szív összetörjön, nem éltünk hiába. Ha egy Élet fájdalmát enyhíthetjük, vagy egy Fájdalmat csillapíthatunk, vagy egy gyermeknek segíthetünk felnőni, nem éltünk hiába.

Mindezek fényében úgy érzem, kimondhatom: szeretett Don Bosco, az Álmod még mindig NAGYON ÉL.

Legyetek jól és legyetek boldogok!

Fordította: Szabó Judit

Boldogunk, Sándor István nyomában
B. Varga Judit

Ki nekem, neked Sándor István?

Az édesanyja számára az elsőszülött gyermek, a szolnoki vasutas családba 1914. október 26-án érkezett jövevény. Édesapja számára a mindig segítőkész, megbízható fiú. Lelki atyja, Kollár Kázmér káplán számára a naponta áldozó, fémipari szakiskolát végzett jóra való fiatalember, aki a Don Bosco családjához tartozást tűzte ki életcéljának. Antal János tartományfőnök számára a mindenkor alázatos, önmagát a legkisebbnek és legméltatlanabbnak nevező szolga, aki mindig gyermeki szeretettel fordult előljáróihoz. A rábizott fiatalok számára fogalom volt: Sándor úr. A rendtársai számára mély imaéletű szerzetes testvér, akinek sok pap is megirigyelhette volna tudását, olyan sok lelki tartalmú könyvet ismert, olvasott. Katonátsái számára a jó példát adó, erkölcsében és hitében az általános lezüllés, reménytelenség közepette is kitartó, nagybetűs EMBER. Az Államvédelmi Hatóság számára ellenség, a klerikális reakció munkásfiatalkokat behálózó harcosa, egy nyomdász végzettségű megfigyelt, idővel letartóztatott vádlott volt. A cellatársai számára az erőt adó, velük együtt imádkozó, rózsafüzért mondó szerzetes, aki a halálraítélteket szeretettel vigasztalta, alkalomadtán képes volt humorral válaszolni besúgó fogdatársa faggatására. A tizenkét huszoneves rákospalotai srácból álló „nagyfiúk csoportja” számára a hitéletüket gondozó bátor lelkivezető, akikért

maradt, nem távozott a biztonságot jelentő Nyugatra. Egy volt KIOE-tag számára hős, aki az életét mentette meg azzal, ahogy a tárgyaláson tőle szokatlan formában ráripakodott. Öccse számára a példás hitéletű báty, akivel együtt járt szentmisére, együtt áldozott, együtt imádkozta a rózsafüzért. Aki aztán eltűnt az életéből, akit évtizedekig keresett és akinek nem érte meg a megtalálását.

Letartóztatásakor Kiss István álnéven lakott együtt szerzetesársával, Dániel Tiborral egy ferencvárosi lakásban. 1952. július 28-án kezdték meg maratoni kihallgatását. A jegyzőkönyveket a hatalom részéről szignáló Jámbor Árpád ávós őrnagy számára nem akármilyen karrierlehetőséget jelentett, ha egy veszélyes, a népi demokrácia ellen összeesküvést szövő hazaárulót leplezhet le. Kovács Béla hadbíró számára úgyszintén a karrierjét egyengető ügy egyik fő vádlottja volt, akit simán halálra ítélt, hogy az állampárt iránti hűségét bizonyítsa. Milyen más élete lehetett volna ennek az egykori salgótarjáni lakatosta-

nulónak, később bányásznak, ha fiatalokrában nem az illegális kommunistákkal, hanem a katolikus ifjúságokkal vagy egy szalézi szerzetessel találkozik...

Ki nekem Sándor István? Egy mélyen alázatos és mindenkor, mindenben kitartó szalézi, akinek bármely sorát meghatva olvasom mindig, mert szívének bőségéből szólnak szavai. Huszonhat éves ifjúként a mezőnyáradi noviciátusból a tartományfőnökhöz írt levelében a következő szavakkal kérte az első ideiglenes fogadalomhoz való bocsátását:

„Erős elhatározásom, hogy életemet a szent szabályok és fogadalmak szerint töltssem el a saját és mások lelke megmentésére és hogy minél több ifjú lélekbe kitűzhessem Don Bosco fehér, máriás lobogóját.”

Ki még nekem Ő? Az elhivatott nevelő, a fiatalok nyelvén minden szituációban értő példakép, aki mellett, akivel jó volt lenni. Nap mint nap eszembe jut a munkám során a túl hamar felnövő, senkinek nem kellő, üres tekintetű fiatalok között. Amikor nincs válasz a szeretethiányos gyerekkorra. Felidézem, hogy neki nehezebb volt. Sokkal. És megtörténik a csoda: jönnek a szavak, a szeretetbeszéd hangjai humorral telítve, csillogó szempárral kísérve. Sándor István működik! A nagybőjti idő segít megtalálni, hogy számodra ki is Ő?

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál! A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

Focista helyett pap

Találkozás Linus Nnkemjinaka Onyenagubor nigériai szalézi atyával

Linus Nnkemjinaka Onyenagubor szalézi atya a nigériai Lagosban munkálkodik az utcagyerekek között. Így is mutatkozik be: én vagyok „a pap az utcán” („Priest on the street”). Mindent megtesz azért, hogy kapcsolatba lépjen az utcán élő, kiszolgáltatott gyerekekkel. Arra törekszik, hogy elnyerje a bizalmukat, segítsen nekik és végül elvezesse őket Don Boscóhoz.

„Észak-Nigériában születtem muszlim többségű területen, ott is nőttem fel – kezdi élettörténetét –, akkoriban még béke volt és nyugalom. Családunkban szüleim mindenkinek biztosították az egyetemi tanulmányt is, sok tanult ember van – orvos, mérnök, tanár, nővér. Én voltam a nyolcadik gyerek. Édesanyám vitt templomba, ő tanított meg imádkozni. A szaléziakról nem is hallottam, focista szerettem volna lenni, de a szüleim lebeszéltek, azt mondták, már van két hivatásos focista a családban, nem kell még egy, én inkább tanuljak, így azt gondoltam, hogy egyetemre megyek, de közben felébredt bennem a vágy, hogy pap legyek. Három missziós állomás is volt a környéken, tetszett, amit csináltak, de választ nem kaptam felvételi kérvényemre. Írtam az országban működő mintegy 15 szerzetesrendnek, hogy szeretnék náluk körülnézni. Az első, ahonnan választ kaptam, a szaléziak voltak, de nagyon messze voltak tőlünk, mintegy 15 órányit kellett utazni, hogy elérjem őket. Akkor Don Boscót még hírből sem ismertem, de édesanyám bátorított, hogy menjek, ha már válaszoltak, így elindultam. Amikor megérkeztem, elcsodálkoztam, mert a rendház udvarán nem láttam senkit papi civilben – nálunk a papokat általában erről lehet megismerni –, csak egy csapat fiatalot, akik fociztak. Aztán, amikor eljött a mise ideje, láttam, hogy a focizók közül többen is mennek a templomba, és közülük többen is miséző papok voltak. Ez nagyon tetszett nekem! „Ez kell nekem – gondoltam magamban –, ez az, amire vágyom!” Ezután hosszú tanulmányok következtek, leginkább más országokban: a noviciátust Ghánában végeztem, gyakorlati éveimet pedig Sierra Leonében töltöttem.

Szociális munkásnak tanultam a római Pápai Szalézi Egyetemen (UPS), mielőtt

elvégeztem Torinóban a teológiát, majd 2022-ben pappá szenteltek.

2023-ban kerültem először vissza a hazámba, Nigériába, mint szalézi. Lagosban, a legnagyobb városban egy gyermekvédelemmel foglalkozó szalézi rendházban lakom, ahol egyelőre hús gyerek él, akiket már sikerült visszailleszteni a társadalomba, és további gyerekeket fogunk befogadni, miután elkészül a már építés alatt álló nagyobb árvaházunk. Emellett az utcán élő gyerekeknek és fiataloknak szervezek programokat. Van egy találkozóhelyünk nem messze attól a területtől, ahol az utcán élnek, itt pihenhetnek, kimoshatják a ruhájukat, enni adunk nekik, játszunk, imádkozunk velük, szóval kikapcsolódhatnak, kicsit regenerálódva az utcától távolabb. Lelkipásztor, szociális munkás, terapeuta foglalkozik velük, hogy szépen lassan őket is visszaintegráljuk és beköltözhessenek az árvaházunkba. Néhány szalézi szerzetesjelölt és kispap is gyakorlati tapasztalatot szerez nálunk a tere-

pen, néha külföldi önkéntesek is részt vesznek az utcagyerekek szolgálatában. Főleg fiúkkal foglalkozunk, de néhány lány is segítséget kap, az ő esetükben viszont sokkal nehezebb a dolgunk, mert a maffia nagyon keményen fogja a lányokat, bizonyos szolgáltatásokra kihasználva őket. Ami a mindennapos életben nagy segítség a fiúknak, hogy az utcán árusoknál, kézműveseknél fix munkát keressenek nekik, de ez sokszor nehéz, mert a fiúk még nem viselkednek úgy, hogy megbízhatóan rá lehessen bízni őket bárkire, de szép lassan eredményt lehet elérni.”

„Bosco Boys Home”

Az utcagyerekek jelensége Nigériában olyan dolog, amiről mindig túl keveset beszélnek. Ez egy nagyon kiterjedt jelenség, amely csak Lagos városában, ami az ország legnépesebb városa mintegy 24 millió lakossal, körülbelül százezer gyermeket érint. E gyerekek szükségleteinek kielégítésére létesítették a szaléziak a

Bosco Otthon és Gyermekvédelmi Központot.

Az utcagyerekek befogadása része a „Bosco Boys Home” által kínált programnak, amely Linus Onyenagubor atya vezetésével igyekszik megteremteni az első kapcsolatot a fiatalokkal. Heti rendszerességgel önkéntesek egy csoportja, többnyire öregdiákok kíséretében, Linus atya és a szalézi szerzetesi közösség tagjai megpróbálják elnyerni az utcagyerekek bizalmát, és így segíteni őket még akkor is, amikor az utcán élnek, azzal a céllal, hogy később a „Bosco Boys Home”-ba hozhassák és bevonhassák őket a rehabilitációs programokba.

A helyzet, amellyel szembesülnek, nem egyszerű. Mindenekelőtt különbséget kell tenni az utcagyerekek, a Lagos utcáin élők és a napközben koldulásra vagy lopásra kényszerülő kiskorúak között, akiknek mégis van otthonuk, ahová minden este visszatérhetnek. Ez a két jelenség együttesen nagyon sok gyermeket jelent, akik bizonytalanságban élnek, lopásra, bűnözésre vagy zsebtolvajlásra kényszerülnek. Ami ezt a szomorú valóságot generálja, az a rendkívüli szegénység, az elhanyagolás, a bántalmazás és a családon belüli erőszak.

Körülbelül 218 millió lakosával Nigéria Afrika legnépesebb országa, és a becslések szerint az országban hozzávetőlegesen 13 millió gyerek nem jár iskolába. Linus atya Lagos utcáit járja, gondoskodik az ott élő gyerekekről és fiatalokról. Beszél hozzájuk, igyekszik barátjuk és támogatójuk lenni. Célja, hogy reményt adjon nekik, és megakadályozza, hogy belecsússzanak a bűnözésbe. Ennek során a szalézi rend alapítója, Don Bosco nyomdokaiba lép, önbizalmat ad az utcagyerekeknek, ellátja őket étellel,

*Gabriela Mistral
chilei Nobel-díjas költő*

Az ő neve „MA”

**Bűnösök vagyunk oly sok tévedés és sok hiba miatt.
De legnagyobb bűnünk,
hogy elhagytuk a gyermekeket,
hogy elhanyagoltuk az élet forrását.
Körültünk sok minden várhat.
A gyerek nem.
Most van itt az idő.
Most alakulnak a csontjai,
most készül a vére,
most fejlődnek ki az érzékszervei.
Neki nem mondhatjuk:
„majd holnap”.
Az ő neve: „ma”.**

ruhával, éjjeli menedéket, tisztálkodási lehetőséget biztosít számukra és lehetőséget kínál, hogy bekapcsolódjanak valamilyen képzésbe. Arra hívja őket, hogy hetente egyszer jöjjenek el a Gyermekvédelmi Központba, ahol néhány órát gondtalanul eltölthetnek. Zuhanyozhatnak, egészséges, meleg ételt kaphatnak, orvosi ellátásban részesülhetnek, és lehetőségük van néhány órás beszélgetésre,

játékra, utána azonban vissza kell térniük az utcára, ahol mindenütt jelen van a bántalmazás, a verés, az éhség, a betegségek és a drogok...

Kell egy nagyobb központ

A meglévő gyermekvédelmi központot már rég kinőtték, sürgősen szükség van egy további, sokkal nagyobb épületre. Az utcagyerekeknek sürgősen segítségre van szükségük, nekik nem mondhatod, hogy „majd holnap...” – az ő problémáikat most kell megoldani. A helyi nem kormányzati szervezetek segítenek, amennyit tudnak, de ez nem elegendő, ezért indult Linus atya európai adomány gyűjtő útra, hogy szerezzen kellő anyagi fedezetet az utcagyerekek javára végzett projekt számára.

Az osztrák „Jugend Eine Welt” szervezet támogatásának köszönhetően az adományokból egy földterületet vásároltak, és már kezdődhetett is az építkezés. Még sok a tennivaló, de ha elkészül a ház, több mint 100 gyermeket tudnak majd védett helyen elhelyezni, és neveléssel, képzéssel felkészíteni az önálló és jobb életre.

„Yes, we can!” – Igen, megtehetjük!
„Nagy dolgokat érhetünk el, ha összefogunk és csapatként dolgozunk. Jobbá tesszük a világot, ha együttműködünk egy olyan igazságos világért, ahol a fiatalokat tisztelik és védik” – mondja az atya. „A gyerekek a szikla, amelyre minden nemzet jövője épül, ők a legnagyobb érték, amelyet meg kell becsülni és meg kell védeni. Egy nap ők lesznek a vezetők a különböző társadalmakban és nemzetekben, ahol találják magukat” – idézi Afrika legkiválóbb bölcsét és jogvédőjét, Nelson Mandelát. „Egy társadalom valódi jellege abban nyilvánul meg, ahogyan bánik a gyermekeivel.”

Majd Kalkuttai Szent Terézt idézi, aki egyszer azt mondta: „Ha nem tudsz száz embert megetetni, etess meg csak egyet!” Tettekre kell váltanunk az emberszeretetünket! Etessünk meg, vagy legalább mosolyogtassunk meg valakit még ma! Ha azon dolgozunk, hogy a gyermekek világát jobbá tegyük, végső soron mindenki számára jobbá tesszük azt. Az igazi boldogság abból fakad, ha szívből adunk és megosztjuk időnket, tehetségünket és az erőforrásainkat azokkal, akik ezt nem tudják meghálálni.

Vissza Afrikába!

Teljesült Nádudvari Géza testvér álma: ismét Afrikába mehetett! Igaz, hogy nem misszionáriusként, „egy életre szóló” küldetésre, mint ahogy fiatal szaléziként harminc éve megálmodta, hanem csak rövid időre, de mégis: 2024. január 3-tól egy hétig Ghánában Ashaimanban a tartományfőnökségen és Északon a szakiskolában és noviciátusban, január 8-tól pedig egy hétig Nigériában, öt városban járt. Erről írt nekünk egy rövid beszámolót. („De még rengeteget lehetne írni róla...” – mondta.)

Don Bosco Secondary School, Ibolo Obosi – Onitsha

Nyugat-Afrikába, azon belül angol nyelvű országokba mentem: Ghánába és Nigériába. Fiatal koromban misszionáriusként már két évet eltöltöttem Ghánában, most jó volt újra látni és megtapasztalni, az Egyháznak köszönhetően is mennyi minden fejlődött. 1996–1998 között csak mi, misszionáriusok voltunk Ghánában, akkor vettük fel az első kapcsolatot az utca-nyerekekkel, megszerveztük nekik az alapoktatást, szakiskolát építettünk, hogy az evangelizáció mellett a mindennapok nehézségeiben is segítsük őket, biztos jövőt biztosítva a fiataloknak. Afrika lakosságának fele kiskorú! Így nincs elegendő tanár, szakember, munkás, minden segítségre szükség van. Azóta helybeli rendtársakkal bővült szerzetesrendünk, és ahol megtelepedtünk, templomot és iskolát építettünk, az őserdő vagy szavanna átváltozott várossá, felfejlődött a környék és az életszínvonal.

Céлом most elsősorban az volt, hogy misszionárius rendtársam, Ilodigwe Emmanuel atya újmiséjén részt vegyek szülőfalujában, aki Nigériában született és 2017-ben küldték Magyarországra. A két ország nagyon közel van egymáshoz, szerzetesrendünk szempontjából sokáig egy tartománynak számított, bár kezdetben különböző európai országok küldtek oda misszionáriusokat és adományokat Németországból és Olaszországból. Harminc év alatt a nulláról kezdve hatalmas intézmények épültek, templomok, iskolák, árvaházak, kollégiumok és rendházak. Mára szinte az összes misszionárius hazatért szülőhazájába (Európa, Dél-Amerika, India) és nagy létszámú helyi rendtársi közösségek működnek, minden évben sok új jelölttel. Az elmúlt években viszont átrendezték a szerzetesrend tartománya-

inak határát, Nigéria független lett, a Ghánában található tartományfőnökség pedig Togo és Elefántcsont-part területéért is felel immár.

Afrika Szaharától délre, az úgynevezett Fekete-Afrika Észak-Afrika muszlim többségével ellentétben nagyrészt keresztény, de mivel van kapcsolat a sivatagon át, a muszlimok száma is növekedik, bár kisebb arányban. A Katolikus Egyház mindössze 130 éve van jelen Nyugat-Afrika angol nyelvű országaiban, mivel korábban brit gyarmatként anglikánok uralták a területet. Ennek okán most is főleg protestáns egyházak vannak jelen, de nagyon sok helyben született kis közösség él, legérdekesebb nevekkel: Óceánra néző Egyház, Akció Egyház, Piac melletti Egyház, stb. Isten létezése nem kérdés, csak a felekezetekben van különbség. A szalézi iskolák diákjai minden nap szentmisén vesznek részt, közösen imádkozzák délután a rózsafüzért és reggeli, esti ima nyitja, illetve zárja a napot, amit mindenki nyitottan fogad.

Két hét alatt végiglátogattam a szalézi rendtársak misszióit, szinte mindenhol utcagyerekeknek tartanak fenn árvaházat, továbbá főleg kollégiumot, szakiskolát és persze a plébániai, missziós templomok is élettel telve, nem győznek újabb és nagyobb templomokat építeni. Az iskolák is növekednek, mivel magas színvonalú az oktatás a középiskoláinkban és mindenki előtt nyitva áll, ezért akár európai (pl. már lengyel is) vagy amerikai keresztények segítségével újabb és újabb épületrészek, műhelyek, tantermek épülnek. Most már a helyi kormány

Nyugat -Afrika szalézi noviciusai, nagyszerű volt két napot velük tölteni Ghánában! Isten áldjon benneteket szerzetesi utatok elején! Én 30 éve voltam novicius, 28 éve ott, Ghánában pedig fiatal misszionárius

támogatja az iskoláinkat, főleg a tanárok fizetésével, hiszen az iskola az állam szerepét veszi át, sőt, magasabb színvonalon tanít, így országos szintű a beiskolázás, már nem csak utcagyerekek laknak a szaléziak intézményeiben, hanem kollégisták is, akik akár tandíjat is fizetnek. Így könnyebb is az integráció számukra, erre ügyesen figyelnek a szaléziak: minden tanuló egyenruhát kap, érdekes volt látni a különböző napok különbö-

Ashaiman (Ghána) környékén

Odumasi (Ghána) környékén

Utcagyerekek között Lagóban (Nigéria)

A szaléziak foglalkoznak az utcán élő fiatalokkal Lagóban

Emmanuel atya újmiséjén

ző színeit: volt fehér, zöld, kék nap.

Az ünnepeket, vasárnapokat teljes odaadással élük meg. Magától értetődő egy háromórás szentmise, ahol mindenki szívvel-lélekkel imádkozik, énekel, táncol a templomban, az órát amúgy sem nézik szinte soha, ez inkább a hétköznapokban okoz nehézséget, bár ők nem annak élük meg, inkább nagyszerű volt nekem is megtapasztalni a teljesen stresszmentes, idegeskedés, kapkodás nélküli heteket; ezt Ázsiában és Közép-Amerikában is megtapasztaltam.

Ami Ghánában előny, hogy nem üldözik a kereszténységet, nincsenek fegyveres őrök a kapukban, boltokban, utcákon, sőt mára a rendőri utcai blokádok is üresen álltak fényes nappal. Nigériában viszont sajnos egyre többször és több helyen veszélyben van bárki, akiről úgy gondolják, hogy ha elrabolják, váltságdíjat lehet kizsarolni a családjától. Sajnos én, mint európai ott ki sem mehettem egyedül, gyalog sétálni a kapun kívül, még napközben sem, sőt, jártunk olyan északi területen, ahol helybelieknek sem ajánlott délután 4 után autóba ülni és otthonról elmenni. A Gondviselés velünk volt, bár én nem éreztem félelmet sehol sem, vendéglátóim mégis sokat aggodalmaskodtak, de hála Istennek sehol nem botlottunk emberrablókba, bűnözőkbe. Bár minden kapuban gépfegyverrel védtek minket, ez nekem már megszokott volt, nem ez volt az első ilyen ország, ahol jártam, de elsőre bizony eléggé félelmetes lehet annak, aki még nem tapasztalt ilyen környezetet.

Az utcák, épületek, autók mind nagyon rossz állapotban vannak, nincs pénzük számunkra megszokott színvonalú világot építeni, de az emberek, gyerekek hangulatán ez egyáltalán nem látszik meg, mindenki nagyon kiegyensúlyozott, vidám, nevetgélnek, énekelnek, viccelődnek, állandóan közösségi életet élnek, a házakba szinte csak aludni mennek be. Ez nem csoda az egyenlítő közelében, hiszen csak a gazdagok tehetik meg, hogy üvegezett házban, légkondicionáló berendezés állandó működtetésével éljenek, számomra is viszonylag nehéz volt a fülledt, forró esténként bent elaludni.

Szalézi Ifjúsági Mozgalom

Adventi lelkigyakorlatok Péliföldszentkereszt

12–15 évesek
Tündik Illés

Ez volt az első lelkigyakorlatom a szaléziakkal, ahová Bence, egy jó barátom hívott. Izgultam is, azonban ahogy megérkeztünk, rögtön összetalálkoztunk Andrissal, aki azonnal a szárnyai alá vett minket, megmutatta a szobánkat és körbevezetett a területen. Mindenki, akivel találkoztunk, nagyon kedves és segítőkész volt. Kiderült, hogy egy osztálytársam is eljött, akivel erről nem is beszélünk előtte, igazi jó meglepetés volt. Első este kihúztuk, hogy ki melyik kiscsoportba, melyik vezetőhöz kerül. Én Andris-hoz kerültem, aminek nagyon örültem. A lelkigyakorlat előadásokból, kiscsoportos beszélgetésekből és egyéb programokból állt. Nekem különösen az előadások és a személyes lelki beszélgetés tetszett. Az előadások témái, amiket Ági nővér tartott, a család, életterv, erényeim, kapcsolatam a családommal, barátaimmal, tanáraimmal, saját magammal voltak. Olyan dolgokról hallhattunk, ami a mindennapjaink része. Gyónásra is volt lehetőség, illetve volt lehetőség lelki beszélgetésre kettesben azzal, akit választottunk. Én Ágnes nővérral mentem

beszélgetni, nagyon sok minderről volt szó, nekem ez nagyon sokat adott. Voltak kiscsoportos beszélgetések is, amin megismertük egymást, írtunk levelet Jézusnak, és egy évvel későbbi önmagunknak. Játszottunk is, kézműveskedés is volt, lehetett készíteni fürdőbombát, gyertyát, lehetett színezn, legózni, és lehetett kis sapkát csinálni fonálból. Részt vettünk a kötelező és a fakultatív zsolozsmán is, ami a virrasztás után volt. Korábban még nem vettem részt zsolozsmán, új dolog volt nekem, de élveztem. Roráté és vasárnapi mise is volt, a vasárnapi mise gitáros volt. Nagyon szeretem a gitáros énekeket, sokat ismertem is, amiket a mi plébániánkon is szoktunk énekelni. Különösen jó volt a prédikáció, éreztem, hogy nekem, nekünk szól.

Nekem nagyon sokat adott ez a lelkigyakorlat, vidám és lelkileg mély hétvége volt, szívesen mennék a következőre is.

15–18 évesek
Kóráz Viola

Elcsendesedés, találkozások, fellelmeink leküzdése: ezek a szavak jellemezték az idei adventi lelkigyakorlatot, amely Péliföldszentkereszt

rendezésre a 15–18 éves korosztály számára.

Már az első estén lehetőségünk adódott a résztvevők megismerésére egy játékos bemutatkozásnak köszönhetően. Ezt követően kiscsoportos beszélgetésre került sor, mely csoport tagjai a hétvége folyamán építhették egymást az előadásokkal kapcsolatos gondolataikkal.

Napközben Tóth Péter SDB előadásai mellett lehetőségünk volt egyéni elcsendesedésre is. Szabadidőnket kézműveskedéssel, gyónásra való felkészüléssel és beszélgetéssel is eltölthettük.

Talán a hétvége lehangulatossabb programja az adventi gyertya közös meggyújtása volt, melyet egy szentségimádás is követett. Az este folyamán forró tea és társasjátékok várták a Don Bosco-házban a beszélgetni vágyókat.

Számomra nemcsak azért volt felemelő élmény ez a hétvége, mert így kiszakadhattam a pörgős mindennapok körforgásából, hanem jó volt látni, hogy megannyi helyről és háttérrel érkező fiatal együtt kerülhetett közelebb a karácsony igazi lényegéhez.

18–24 évesek Demeter Róbert

December első három napjában tartották Péliföldszentkereszten a 18–24 éves korosztály számára az adventi lelki gyakorlatot.

„Add meg nekem mindenem, vedd el tőlem mindenem” mottó jegyében Fejes Csaba atya és Ilodigwe Emmanuel atya adott számunkra olyan mély gondolatokat, lelki felkészülést Isten egyszülött fia, Krisztus születésének megünnepléséhez, mely megvilágította számunkra, hogy milyen módon tudunk egyre közelebb kerülni az Atyához. Léleksimogató és a szeretet tüzét tápláló hit és remény hirdetése új értékeket adott számunkra a karácsony várásához, lelkünk megtisztulásához, s mindazon terhek letételéhez, melyek nehezítették számunkra azt a bensőséges Istenközeli élményt, melynek részesei szeretnénk lenni karácsonykor és egész további életünkben.

Számomra a programok tömkelegéből legkedvesebb, legkiemelkedőbb a szentmisék után a szentségimádás és az első adventi gyertya meggyújtása volt. A gyertyagyújtás a teljesen sötétbe burkolózott, hideg, ennek ellenére mégis nyugalmat és biztonságot árasztó templomban történt. Annak az egy kis lángnak az apró fénye beborította a teljes teret és annak minden kis szegletébe eljutott. Egy nagyon meghitt, bensőséges pillanat volt.

Úgy gondolom, mindannyiunk számára szükség van az elcsendesedésre, hogy arra a személyre figyelhessünk, aki a legfontosabb az életben. A rohanó világ számtalan nehézségei és problémái közt könnyen elveszithetjük figyelmünket, de Péliföldszentkereszt minden egyes részlete arra ösztönöz, hogy a Teremtő felé fordítsuk tekintetünket. A táj, a közösség, Isten közelsége, egy olyan hely, ahol tapintható a szeretet.

25–35 évesek Dobos Olivér

Idén az adventi lelki gyakorlatunk fő témája belső szabadságunk megőrzése volt. Lóczi Tamás atya adott új értelmezést a szabadságra, Ádámtól és Évánól kezdve egészen a mai világunkig. Olykor humoros, anekdotákkal fűszerezett előadásában fejtette ki, mi is a valódi szabadság, és mi az, ami csak a szabadság látszatát adja. Beszült a belső szabadságunk elrablóiról is, legfőképp kiemelve az elégedetlenséget, a körülményeink okolását és önmagunk másokhoz hasonlítását. Személyes történetei segítségével tette kézzelfoghatóvá az elmondottakat.

Az előadások után kisebb csoportokban osztottuk meg gondolatainkat egymással az ott elhangzó témákkal kapcsolatos kérdések segítségével. Bár sokan sokféle, különböző élethelyzetekből érkez-

tünk, mégis hamar barátságos légkör alakult ki köztünk. Mindenki bátran osztotta meg tapasztalatait, gyakran egészen különbözőket. Ezek a kiscsoportos beszélgetések, úgy érzem, különösen sokat adtak nekem.

A lelki gyakorlat során sok szabadidőt kaptunk, ekkor többféle lelki program közül tudtunk választani. Egyéni elmélkedéshez a kápolna nyújtott helyszínt, valamint a lelki ösvény és a lelki kihívások is segítettek az elmélyülésben. Ezekon kívül volt lehetőség négy szemközti lelki beszélgetésre a testvérekkel és nővérekkel, mialatt az atyák gyóntattak.

Közös programokban sem volt hiány. Szentmisék, zenével kísért szentségimádás, közös reggeli és esti imák, zsolozsma, és természetesen az első gyertya meggyújtása az adventi koszorún. Mindkét este teaházzal zárult, ahol kötetlenül lehetett beszélgetni és játszani.

Én nemrég csatlakoztam a szalézi fiatalok közösségéhez, ez volt az első lelki gyakorlatom itt. Meglepő volt látni, hogy mennyi fiatal gyűlt össze Péliföldszentkereszten az egyetemi hajtós időszak és a hideg ellenére. Sokatokkal volt lehetőségem beszélgetni, és kivétel nélkül mindannyian kedvesek és nyitottak voltak. Egy percig sem éreztem magam kívülállónak. Köszönöm nektek ezt az élményt, és különösen a szervezőknek a színvonalas és eseménydús hétvégét!

Gyermeki hitből a felnőttbe

Visszaemlékezve hitem alakulására gyermekkoromból csak annyira emlékszem, hogy a Jézuskához imádkoztam. Volt, amikor vártam és örömmel mentem a templomba, de volt, amikor féltem tőle és a büntetésétől, szívesen elodáztam volna a hittant, a szentgyónást. Olyan felszabadultnak megélt gyónás utáni pillanatok is elővillannak az emlékek közül, hogy a feloldozást követő időszakban szinte úsztam az örömben, hogy jó kislány vagyok. Arra, hogy melyik volt az a pillanat, amikor már az Atyához imádkoztam és az Ő mérhetetlen szeretetéért adtam hálát, nem emlékszem, de arra igen, amikor 18 évesként egy titokban szervezett többnapos lelki gyakorlat alatti, a szabadban megtartott szentmisén úgy éreztem, mintha más dimenzióban járnék, és ott van velem/velünk a Jóisten. Most, sok év elteltével az előző évi torinói zárandokutunk kapcsán a sok rácsodálkozást és az élmények rendeződését követően több kérdés is felvetődik bennem. Ezek közül visszavisszatér és mindannyiunknak újból és újból át kell gondolnunk, újrafogalmaznunk, hogy szalézi munkatársként és pedagógusként a fiatalok számára nyújtott viselkedési példánk, megélt hívői magatartásunk, az őket okosan támogató vezetői hozzáállásunk miként hathat a gyermeki hitükből a felnőtt hitbe való fejlődésükre. Fontos kiemelni, hogy most azokról a gyermekekről, fiatalokról van szó, akik találkoztak a hittel a szülői vagy az intézményi nevelésük során és azt gyakorolták is. Úgy gondolom, hogy mindannyiunkban élnek olyan emlékek, amikor gyermekünk, tanítványunk, gyermek ismerősünk először ministrált, perselyezett vagy elsőáldozott. Megmosolyogtuk izgalmukat, bizonytalanságukat, egy-egy elvétett mozdulatukat látva. Ezzel párhuzamosan egy másik kép is felvetődik bennem. Olvasmányaim, valamint a látott gyermek Don Bosco és gyermek szalézi szentek ábrázolásai – melyeket többször is megnéztem – egy furcsa érzést váltottak ki belőlem. Ott, akkor nem tudtam megfogalmazni, hogy mi ez bennem. Most úgy emlékszem, hogy a freskókon ábrázolt arcok és a jól szemléltetett tekintetek voltak azok,

amelyek a gyermeki megjelenítésben felnőtt tekinteteket és a történeti leírásokból visszaemlékezésekből is ismert felnőtt tetteket ábrázoltak. Nincs olvasmányi emlékképem arról, hogy Don Bosco a Jézuskához imádkozott volna. Ő talán a művészek meggyőződése szerint is már olyan kegyelemben részesült az ábrázolt gyermek szalézi szentekkel együtt, hogy érett és megrendíthetetlen hittel rendelkeztek. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy több olyan szent is van, aki felnőttként kapta meg a hit kegyelmét, de a mi szentjeinket nézve most elgondolkodtatott, hogy a ránk bízott családtagjaink, neveltjeink, oratóriumi ifjúságunk esetében miért fordulhat elő oly nagy arányban – nemcsak hazánkban, hanem az egész keresztény kultúrkörben –, hogy a gyermeki és korai ifjúsági életszakaszban oly stabilnak tűnő hit eltűnik, megszűnik. A rendszeres ministránsok, animátorok, más, a szalézi közösséget építők lemorzsolódnak és mintha a hitüket sutba dobnák. Mintha a szeretet közösségépítő ereje is „elfelejtődne”. Új ideológiákat, esetenként új hitet és értékrendet vallanak magukénak. Kérdezhetjük, hogy mi lehet az oka annak, hogy a családi nevelés, hitoktatás és a közösség hatására a gyermeki hitből való átmenet a felnőttbe miért nem törvényszerű? Nekünk pedagógusoknak, szalézi munkatársaknak és szülőknek, a feladataikat komolyan vevő keresztszülőknek mit kell tennünk, miként kell az elbizonytalanodásokat látva viselkednünk, hogy a kétségeket felismerve ne elriasszuk, hanem átsegítsük őket a felnőtt hitbe? Természetesen receptet adni nem tudok, hiszen annak ellenére, hogy hitüket gyakorolva egy közösségbe, csoportonként egy korosztályba tartoznak, nem biztos, hogy hitismereteikben, annak megélésében, fontosságának megítélésében ugyanott tartanak. Ugyanígy felvetődik a kérdés: miként tudjuk az érdeklődést felkelteni, és hogyan lehet fenntartani. Mindenekelőtt a hit befogadásához nyújtandó ismereteknél figyelembe kell vennünk az életkorukat és az adott korosztály érdeklődési körét, az adott csoport hitéleti ismereteinek szintjét és az érettségüket is. Mivel

az ismeretek szintje erősen befolyásoló tényező, így az is elképzelhető, hogy egy-egy gyermek, fiatal nem a saját korosztályi, hanem a magasabb szinten álló csoporthoz kapcsolódva vegyen részt a tanulási folyamatban. A mindig alacsonyabb szinten álló, tájékozottságú csoport lehúzhat, unalmassá válnak az ótlétek és így a számára/számukra újszerűbb, érdekesebb, izgalmas, dolgot találva könnyen elfordulhatnak. Azonban az fontos, hogy a saját életkori csoportjukból se maradjanak el. Akár témafeldolgozást ajánló ötleteikkel, programajánlataikkal, buzdító aktivitásukat felhasználva legyenek jelen. Így megélhetik azt, hogy a többiekért, a közösségért tettem valamit, és ahhoz, hogy ők is továbbléphessenek, részben én is felelősséggel tartozom a felnőtt vezető iránymutatásai mellett. Több iskolai/plébániai gyakorlatba is belelátva, az ismeretek átadására sokan vagy a merevebb, hagyományos osztálykereteket megtartó, vagy a túl laza – gyakran „jópofáskodó”, „bratyzós” –, esetleg tréning-jellegű módszereket alkalmaznak. Ezek is fontosak lehetnek, de tudnunk kell, hogy alkalmazásuk mely témakörökben, helyzetekben célravezető. A felnőtt hitbe való átsegítés alapja – és minden erre épül –, a Szentírás ismerete és az olvasása iránti érdeklődés felkeltése. „Csak Isten tudja megtanítani nekünk annak művészetét, hogy úgy szeressünk és neveljünk, mint Ő.” (Ghiglione G., 2019. 77.). Okos vezetéssel a fiatalok ráérezhetnek arra, hogy ezen keresztül is beszélget velünk az Isten. Ezzel egy olyan, mindig időszerű és minden élet helyzetben segítő fogódzót adunk a kezükbe, amely akár a mindennapi, akár a nehezebb élethelyzetekben is iránymutatást ad. Megfelelően felkészült, akár egyházi, akár a tudományokban jártas hívő emberekkel történő beszélgetéssel a kétkedők is választ kaphatnak, és azok átgondolásával, a vonatkozó szentírási részek, világi tanulmányaik szintetizálásával nagyobb valószínűséggel jutnak el a felnőtt hitbe. Azok a fiatalok, akik élményszinten és a közösségben érnek el oda, hogy hitükben, életfelfogásukban megint egy szintet léptek, azok gyengeségeik mellett is Don Bosco szavait idézve megélhetik azt: „Ne feledjétek fiatalok, hogy ti vagytok az Úr gyönyörűsége!” (Martelli, Loots és mtsai, 2021.,32.)

Felhasznált irodalom:

Gianni Ghiglione (2019): A nevelés mestere. In: Lélekből pedagógia. Írások Don Bosco oratóriumáról. (szerk: Depaula Flavio Silvio, Sándor Dorotytya) Szalézi Művek Kft. Kazincbarcika

„Aki valóban nagy akar lenni,
már fiatalon harcolnia kell az erényekért.”

Don Bosco

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Talán kevesen tudjátok, hogy a pénzügy szak elvégzése után egy biztosítónál dolgoztam, majd később levelező szakon matematika tanár is lettem. Az elmúlt időszakban elgondolkodtatott Don Bosco három olyan újítása, amelyeknek valamilyen módon az én életpályámat (munka, biztosítás,

matematika) is van kapcsolódása.

A XIX. században gyakori volt, hogy a fiatalok akár tíz-tizenkét órát is dolgoztak naponta. Don Bosco igyekezett méltányosabb munkakörülményeket és munkaórákat ki-harcolni számukra, ezért a munkaszerződést ő is aláírta, mintegy garanciát vállalva, hogy az általa ismert és ajánlott fiatal megbízható, ezért a munkaadók is hajlandók voltak némi engedményre.

A fiatalok egyetlen megélhetését akkoriban a kétkezi munkájukkal megszerzett kenyér jelentette. Ha valami történt velük (baleset, betegség...), az hatalmas csapásnak számított! Don Bosco ezért létrehozott az oratóriumában egy biztosítási alapot, amely által – egy kisebb összeg rendszeres befizetése ellenében – ellátást tudott biztosítani számukra betegség vagy baleset esetén.

Az 1840-es években Itáliában bevezették a 10-es mérték-rendszert (pl. deciméter, méter...) a korábbi mértékegységek helyett. Az egyszerű emberek ki voltak téve a ravasabbak csalásainak, hiszen sokan nem értették a váltószámokat. Don Bosco ekkor egy matematika könyvet írt, amelyben kérdés-felelet formában levezette, hogy mi a helyiérték, hogyan kell összeadni, kivonni írásban, mik a váltószámok a korábbi és az új mértékegységek között, és így tovább...

Milyen sokat tett Don Bosco, hogy a fiatalok sokféle szükségére választ adjon! Legyen bár valaki a legnagyobb ismerője, tőle mindig lehet valami újat tanulni.

Szeretettel imádkozom értetek!

Jani Áron testvér

Animátor mindennapok

A szaléziakkal először tizen-hét éves koromban találkoztam, mikor 2018 nyarán a nővérek átvették a tordasi általános iskolát. Megkerestek minket a testvéreimmel, ellátogattunk több oratórium-ba is és próbáltunk felkészülni arra, hogy szeptembertől egy oratóriumot varázsolhassunk a mi kis falunkba. 2019 nyarán már animátor-rá váltunk, és narancs kendővel a nyakunkban zártuk első nyári oratóriumunkat.

Engem elsősorban a gyerekek vonzottak. Mindig is szerettem velük foglalkozni, játszani. Ahogy kezdtem megismerni a szaléziakat és Don Boscót, egyre jobban éreztem mindazt, amit az oratórium ad a gyerekeknek és nekem is. Barátjukként segíteni őket egy olyan úton, amin én is csak haladok, és nem a célból tekintek vissza. Úgy érzem, az Istenhez vezető utat igazából a gyerekekkel együtt „kezdem” el, és velük letem meg az otthonomat az oratóriumban. Rengeteget adott nekem az animátorság és a szalézi közeg: bátorságot, kitartást, közösséget. Habár nem a szaléziak közt nőtem fel, a tartományi programokon próbáltam ellesni azt a lelkesedést, ami az oratóriumoknak egyik motorja lehet és mindezt a saját közösembe elhozni.

Igyekszem ezzel a lelkülettel, valamint Don Bosco pedagógiájából merítve helytállni a mindennapokban, pedagógusi pályámon. Tapasztalataimmal, élményeimmel pedig nem csak a gyerekek fejlődését segíteni, hanem a kisanimátorokét is.

Milichovszky Zita, tordasi szalézi animátor

Az első BARKA

Tavaszi animátortalálkozó

A Szalézi Ifjúsági Mozgalom február derekán Nyergesújfalura hívott minden animátort és kisanimátort a Szalézi Animátortalálkozóra, ahol első alkalommal rendezték meg „Barka” néven országos találkozójukat, melynek része volt a lelki formáció, műhelyek, csoportmunka, imádságok épp úgy, ahogy a szórakozás, tánc, zene, közös ünneplés és a találkozás öröme is.

Életem ötödik animátortalálkozó-ján vehettem részt február 16. és 18. között, melynek helyszíne a nyergesújfalui oratórium volt. A találkozó jelmondata: „Egy ÉLETem, egy halÁLOM”, mely magába foglalja néhány, egész életre szóló célunkat is. A témát Don Bosco kilencéves kori álma, illetve a népmesék segítségével dolgoztuk fel. A hétvége folyamán lehetőségünk volt elmélkedni az álmainkról, az Istennel való kapcsolatunkról és a hivatásunkról is. Ezekről egyéni elmélkedésekben, szentmiséken, reggeli és esti imákban és különböző programok keretein belül is tudtunk gondolkodni.

A téma elmélyítésére és megértésére szolgált a szombati műhelyekre szánt idő, ahol nyolc különböző témában hallgathattunk előadásokat. Az egyik, melyen én is részt vettem, az Istennel való kapcsolatunkról, a hit megéléséről és a keresztény szeretetteljességről szólt, míg a másik műhelyen egy meseterapeuta foglalkozásán vettem részt. A foglalkozáson szó esett a mese fontosságáról, és arról is, hogy egy-egy történet miként

érint meg minket, és ennek mi a lelki háttere.

A hétvége folyamán a lelkiesten, jóreggelteken és jóéjszakáton, zsolozsmákon és a szentségimádáson is volt lehetőségünk elcsendesedni és a saját istenkapcsolatunkra fókuszálni. Ezen kívül számos más program is színesítette a hétvégénket: városi túra, impulzus, teaház, bansok, játékok és természetesen a szombat esti táncházról, kézművesről, illetve

röplabda bajnokságról sem szabad megfeledkeznünk.

Vasárnap folyamán pedig az animátori munkánkhoz kaptunk sok-sok ötletet egy „workshop” keretében, ahol az ország különböző oratóriumaiból jöttek hozzánk tapasztaltabb animátorok.

Számomra egy újabb felejthetetlen élmény volt ez az animátortalálkozó is, és ezúton is szeretném megköszönni a szervezőknek a rengeteg munkát!

Nagyon hálás vagyok mindenért!

 **Animátortalálkozó
Nyergesújfalun**

Munkatársi hírek

Lengyel Erzsébet SC

„Lépünk be Don Bosco álmába!” Munkatársi formációfelelősök találkozója

Óbudán, a Don Bosco Közösségi Házban tartották február 3-án a szalézi munkatársi csoportok formációfelelősinek éves találkozóját. Az esemény házigazdája Bángi-Magyar Attila, a szalézi munkatársak koordinátora volt.

A találkozón részt vett Andrásfalvy János tartományfőnök atya, a munkatársak küldöttje a Don Bosco Szaléziak részéről, Khangchian Margaret nővér a Segítő Szűz Mária Leányai részéről, valamint a csoportok formációs felelősei Kazincbarcikáról, a Clarisseumból, Újpest-Megyerről, Mogyoródról, Pesthidegkútról, Szombathelyről, Nyergesújfaluról, Óbudáról és Vácshelyről.

A nap programjának bevezető részében János atya egy kicsit mélyebben körvonalazta a 2024. évi strennát, majd egy vendég érkezett: Linus Onyenagubor szalézi atya Nigériából, „az utca papja”, aki azért jött Európába, hogy adományokat gyűjtsön az égetően szükséges fejlesztésekre. Beszélt a jelenlevőknek a lagosi utcagyerekekért végzett munkájáról. Megdöbbentő volt hallani, milyen inségekben, áldatlan körülmények között élnek ott az utcagyerekek, amiről egy-egy példát is hozott Linus atya, kiemelve, hogy milyen kevés kell ahhoz, hogy egy gyereknek mosolyt varázsoljanak az arcára, de ezt MA kell megtenni, nem lehet várni, mert az ő problémáikat most kell megoldani.

Ezután Sándor Anna és Sályi Adrienn beszámolója következett, akik a magyar munkatársak részéről részt vettek januárban Torinóban a Szalézi Család Lelkiségi Napjain. A beszámoló fókuszában az ÁLOM volt. Amint elmondták, a legnagyobb élmény számukra ennek a „családi” találkozónak a személyessége volt, annak ellenére, hogy sokan sokfelől érkeztek és számos nyelven beszéltek.

Ezek után Andrásfalvy János atya ismertette a Clarisseum épületéhez fűződő terveket, álmokat, majd bemutatta és ajánlotta a Don Bosco Kiadó legújabb könyveit.

Rövid szünet után közös beszélgetéssel, tapasztalatok megosztásával, tervezéssel, végül egy gyors szendvics-ebéddel zárult ez a szalézi szokás szerint fesztelen és családi összejövetel.

Mogyoródi történések Lichnerné Hegedűs Piroska SC

A novemberi szalézi munkatársi találkozón Szent Imre herceg tiszteletére és Don Bosco égi közbenjárására nyílt, gitáros imaestet szerveztünk, amelyet felajánlottunk a mogyoródi gyerekekért, fiatalokért. Az imákat, elmékedéseket Czompó Melinda munkatársunk állította össze és vezette. A zenei szolgálatban Ágnes nővér volt a segítségünkre. Nagy örömeinkre megtöltöttük a nővérek kápolnáját. Több évben is szerveztünk

már ilyen imaalkalmakat és mindig szeretettel fogadták a szülők, nagyszülők, nevelők. Fontosnak tartjuk Mogyoród hagyományait őrizni, megeleveníteni. Karácsony táján bőven van erre lehetőségünk. Margit mama égi születésnapját egy esti szentmise keretében ünnepeltük meg, amely előtt közös Kántor-ostya sütetést szerveztünk. A karácsonyi munkatársi találkozónkon felelevenítettük a Szállást keres a Szent Család című adventi ájtatosságot és eljátszottuk a Bölcsőskét. Az ostyasüetés, a Bölcsőske és a Betlehemes hagyománya Mogyoródon Falka József szalézi szerzetes pap, mogyoródi kántor nevéhez fűződik. Gyermekkorunkban házról házra jártunk és vittük a Kisjézus születésének örömhírét. Így csak le kellett porolgatnunk a régi emlékeket és minden énekre, versre mind emlékeztünk. Jó volt látni, hogy a munkatársak velünk együtt énekeltek! Persze, a szokásos ajándékozás, játék és sütizés sem maradt el. Ezzel a meghitt, vidám együttéléssel zártuk a 2023-as évet.

Sül a Kántor-ostya Mogyoródon

Ígéret újítás Nyergesújfalun Lengyel Erzsébet SC

Január 28-án Nyergesújfalun a Don Bosco tiszteletére felajánlott szentmise

keretében szalézi munkatársi csoportunkból öten ünnepélyesen megújítottuk munkatársi ígéretünket, ezzel megerősítve egy életre szóló elhatározásunkat, hogy Don Bosco nyomában járunk, Don Boscóhoz és a Szalézi Családhoz tartozunk és hálát adunk a Jóistennek munkatársi hivatásunkért. Ezzel az alkalmalmmal arra is emlékeztünk, hogy Bodainé Szabó Katalin és Wierlné Kárász Timea pont tíz éve tettek ígéretet. Vitális Gábor szalézi plébános atya meleg szavakkal köszönte meg munkánkat és az esemény emlékére Don Bosco szenttéavatása alkalmából kiadott, ereklyéjével díszített szentképpel ajándékozott meg bennünket. A szentmisét a helyi GRAN TV is közvetítette.

Bángi-Magyar Attila SC

A Lélekkel karöltve megnézni azt az álmod, amit Isten rólunk álmodik

Szalézi munkatársak lelkigyakorlata 2024

Mit lehet elmondani egy lelkigyakorlatról, amikor azt kérdezik milyen volt? Jöttél volna el... Hiszen éppen az a lényeg, hogy a Lélek által nézzünk magunkra, magunkba. De azért valamit mégis jó elmondani róla, mert ami megérint belülről, azt szeretnénk megmutatni másoknak is. És ugyan most is az volt a lényeg, sőt a feladat (amit a lelkigyakorlat vezetője kiadott), hogy „a csendben engedjük megszólalni Istent”!

És ha sikerült szóhoz engednünk Őt, akkor bízhatunk benne, hogy lesz, amit el tudunk mondani azoknak, akik valamiért most nem tudtak velünk lenni. Még akkor is jó lenne mondani valamit, ha tudjuk, mindez nem feltétlenül így hangzott el, de ezt a nyomot hagyta bennem, bennünk!

Azért kell valamit – a lényegét megpróbálni megmutatni, mert az elején tudjuk, sejtjük, hogy az emmauszi tanítványokkal együtt nagy lendülettel indulunk majd haza, vissza abba a városba, ahonnan elindultunk, de az a város nem változott, ahova immár visszaértünk mindannyian. Ez gyakran hihetetlen csalódást tud okozni! De ha elmondjuk az otthon maradottaknak, akkor (át)adunk valamit a lelkesedésből.

Átadunk valamit a lelkesedésünkből és akkor már visszük is az evangéliumot, amit kaptunk! Nem a csak a tényeket, nem az egyszerű megélhetést, a „kenyeret” kell hogy vigyük, hanem, ahogy Péter és János apostolok a mennyek kincseiről beszélnek és adják: „aranyam, ezüstöm nincs ..., a názáreti

Jézus Krisztus nevében ...”

És ezzel megvalósulhat bennünk és általunk az Isten álma rólunk (szalézi munkatársakról), küldetésünk az a szeretet, mint ahogy Ő szeret(ett) minket. Ezt kell az Ő nevében, bátran, kitartóan megmutatnunk. Mert ha nem így teszünk, mi is csak egy karitatív szervezet leszünk a sok közül.

És tegyük mindezt azzal a tudattal, hogy (szalézi) életünk olyan mint a ceruza. A ceruza, aminek öt tulajdonsága van! Az első, hogy van egy kéz, amely rajzol. A rajzolás közben a ceruza kopik, de van lehetőség a megújulásra – igaz fájdalmas kissé. A belső a lényeg. Amit csinál, azt lehet javítani. És nyomot hagy, nyomot kell, hogy hagyjon mások életében.

Mindezek mellett a tetőn keresztül leengedett béna ember barátai vagyunk, kell hogy legyünk: a mi hitünk, kitartásunk és bátorságunk viszi a ránbízottakat, az

ifjakat vagy azt, aki éppen rászorul a segítségünkre. És mindez miért érdekes? Mert a négyek láthatatlanok. Semmit nem tudunk róluk, csak hogy vittek, bontottak, leengedtek.

Mindezek mellett a vízen járás közben süllyedő Péter apostollal együtt mi is kérhetjük: „Ments meg uram!” – ha éppen nem sikerül(t) végig Jézusra főköszálnunk.

És nem csak ezeket, de sok mindent igyekezett nekünk megmutatni a Lélek arról, kik vagyunk, hogyan lenne jó működünk. Mindezt először úgy, hogy maga a lelkigyakorlat vezetője is munkatárs volt: Molnár-Gál Béla állandó diakónus Kazincbarcikáról. És az ő tapasztalata Balajton, a barcikai Don Bosco Iskola világában mindezeket hiteles, erővel bíró képekben tette Péliföldszentkeresztben, ahonnan kis hazánkban ez a szalézi álm elindult és elkezdett valósággá válni.

Torino és az álom, mely álmodni késztet

Beszámoló a Szalézi Család Lelkiségi Napjairól

2024-ben mi kaptuk azt a megtisztelő lehetőséget, hogy a Szalézi Család Lelkiségi Napjain a magyarországi munkatársakat képviseljük. Idén is Torinóban, Valdoccóban találkozott a Szalézi Család, hogy együtt gondolkozzanak az ezévi strennáról, megosszák élményeiket, tapasztalataikat, de legfőképpen, hogy a személyes találkozásra is lehetőségük legyen.

Valdocco egy nagyon különleges hely, Don Boscót hozza közelebb az odaérkezőknek azzal, hogy a mai napig meglévő helyszínek, tárgyak a korábban ott élőket elevenítik meg. A Lelkiségi Napok programjai és a találkozások a régi vagy új ismerősökkel további élményt jelentettek, étellel töltötték meg a régi falakat.

Több, mint 350 ember érkezett erre az eseményre mind az öt kontinensről, így nem meglepő, hogy az esemény egyben a nyelvek kavalkádja is volt, de ez a sokszínűség nem gátolt meg bennünket a mély lelki élmények átélésében, az új barátságok kialakításában.

A programok között szerepeltek színházteremben zajló előadások, kerekasztalbeszélgetések, tanúságtételek és a rend szempontjából fontos helyszínek meglátogatása, de a legnagyobb élményt talán azok a programok jelentették számunkra, amelyeket a társainkkal közösen, egymásra figyelve élhettünk át pl. közös imák, kiscsoportos programok, beszélgetések a programok közötti szünetekben, közös étkezések.

Külön nagy élmény volt, hogy Ángel Fernández Artime rendfő-

A „kötelező” fotó Ángel Fernández Artime rendfőnök atyával

Közös ebéd Valdoccóban

A magyar küldöttség Don Boscónál

nök a négy nap alatt végig velünk volt, közvetlensége, megosztott gondolatai mindenkit inspiráltak. A rendfőnök atya bemutatta a 2024-es évre meghirdetett strennát, majd fő feladatunkként azt kérte, hogy a hitünket, mint lángot őrizzük, mutassunk példát és ezzel kínáljuk fel az értékeinket másoknak is, mint részükre is lehetséges választást.

A strenna apropóján nemcsak Don Bosco, hanem a mi saját álmunk, küldetésünk is központi szerepet kapott. Lehetőségünk volt elgondolkozni azon, hogy talán mi is szerepeltünk Don Bosco álmában vagy azon, hogy az Isten által a szívünkbe ültetett hivatást, mint magot hogyan tudjuk gondozni, kibontakoztatni, illetve minél több fiatal kísérrni abban, hogy ők is felfedezzék és betöltsék hivatásukat. Ahogy Leonardo Mancini atya mondta: „Legyünk képesek tovább álmodni Don Boscóval,

álmodni úgy, mint Don Bosco.”

A program nevében is benne volt, hogy a Szalézi Család találkozásáról volt szó, az élmények döntő többségét a családi légkör, a szeretettel átitatott egymásra figyelés adta. Érdekes volt ilyen közletről megbizonyosodni arról, hogy Don Bosco elkötelezett követői valóban a világ minden táján jelen vannak és nap mint nap tesznek a küldetés folytatásáért. Jó volt egymást személyesen is látni, tudatosítani, hogy milyen sok közös van bennünk, és a sokszínűségünk mellett mégis egy a célunk és egy a példaképünk.

Claudio Russo és a könyve magyar kiadása

Egy találkozás

A családi légkör és a spontán, személyes találkozásokra a Lelkiségi Napokon egy vidám példa.

Az egyik közös vacsora alkalmával éppen egy spanyol munkatárssal beszélgettünk, amikor a mellettünk ülő olasz munkatárs is bekapcsolódott azzal a kérdéssel, hogy mi melyik országból érkeztünk. Mikor megmondtuk, honnan, felderült az arca és rögtön örömmel említette, hogy ismeri a Don Bosco Kiadót. Csodálkoztunk, de aztán kiderült, hogy ő maga az Elledici kiadó munkatársa. Megállapítottuk, milyen sok szalézi kiadvány fordítását, kiadását köszönhetjük a Don Bosco Kiadónak.

„Igen – mondta –, az én könyvemet is kiadták magyarul. Ismeritek? *Don Bosco találkozás a fiatalokkal* a címe. Megvan nektek?”

Zavartan mosolyogtunk és azt feleltük, hogy sok Don Boscó-s kiadványunk van, nem emlékszünk rá, hogy pont ez megvan-e. Ennyiben maradtunk, ám másnap a munkatársak szekcióján ismét találkoztunk. Vidáman integetett, kezében a könyv magyar kiadásával.

„Találtam otthon egyet, gondoltam, elhozom nektek.” Ezen a váratlan és lenyűgöző kedvességen felbuzdulva megkérdeztük, dedikálná-e nekünk. Így történt, hogy az alábbi kedves sorokat kaptuk a rengeteg más torinói útravalóval együtt: „*Annának és Adriennek üdvözlettel hogy minden nap emlékezzetek a hivatásotokra.*”

Csak hazaérve jöttünk rá, hogy ez a kedves, szerény ember Claudio Russo, akinek több könyvét is olvashatjuk magyarul. Köszönjük, kedves Claudio!

Adományozás

Sándor Dorottya SC

A Bosco Szent János Alapítvány tevékenysége 2.

Kérjük, adományával támogassa az Alapítvány munkáját!

Bankszámlaszám: 11784009-21401080

Az Alapítvány célja ifjúsági csoportok, elsősorban katolikus elhivatottságú csoportok támogatása. Kiemelten a Don Bosco Szalézi Társasága körében működő szervezeti egységek – oratóriumok, köznevelési intézmények – rendezvényeihez, lelki programjaihoz nyújt támogatást (pl. zárandoklat, tábor, közösségépítés).

1991-es alapítás óta a Szalézi Ifjúsági Mozgalom támogatásán keresztül segíti a közösségépítést a szalézi oratóriumokban. Az oratóriumok hátrányos helyzetű fiatalok részére biztosítanak szabadidős programot Don Bosco megelőző módszerét alkalmazó szaléziak vezetése, irányítása alatt.

Az elmúlt években számos közösségépítő projektet, programot támogatott az Alapítvány.

Sorozatunkban ezekről számolunk be.

Közösségépítés – Szalézi Szent Ferenc Gimnázium

Egy egész évet felölelő programsorozat valósult meg közösen a Városi Civil Alap támogatásával: hitéleti és sporttevékenység Péliföldszentkereszten, Tisza-tó megkerülése kerékpárral, gyümölcs-pult 20 héten át az iskolában, rendhagyó dráma óra, Sándor István emléknap, színházlátogatás és színházi program, Vén Diák találkozó.

Részletek az iskola honlapján olvashatók:

www.szalezigimi.hu/legy-nyitott-a-vilagra/

A támogatás összege: 1.500.000.-

Szalézi Zenetábor

A Szalézi Zenetábor minden év augusztusában kerül megszervezésre Péliföldszentkereszten 12–30 éves fiatalok számára. A fókuszban a templomi szolgálat és a közösségépítés áll. Az állami pályázatokon kívül kisebb-nagyobb összegekkel az Alapítvány is támogatja a munkát. A támogatás lehetővé teszi, hogy minél több fiatal részt tudjon venni az egy hetes programon. Elsősorban szállás- és étkezésköltségre fordították az összeget.

A támogatás összege: 1.000.000.-

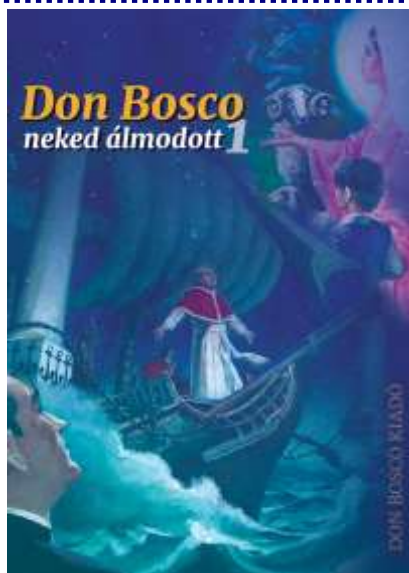

SZALIM

Berthóty András

Kutatni az Isten-arcot

Korán kelek. Most még az egész ház alszik. Kék fényben úszik a folyosó fala. Mielőtt felkeltem a fiút, előkészítem a reggelit. Általában ő nem is kel fel, inkább én emelem ki és teszem vízszintesből függőleges helyzetbe, majd együtt tesszük meg az utat a fürdőszoba felé. Ma reggel, amikor lehajolok, hogy felemeljem, szokatlanul nehéznek tűnik. Lehet, hogy a vékony testet nehezebbé teszi az elhanyagottság, vagy az önmaga számára nem érthető érzelmi kitérősek, a harag, a csalódottság és az öröm vihara, ami nap, mint nap körülöleli és el is hagyja ezt a kócos, nyílt tekintetű fiút. Fürdés, fogmosás, majd leülünk reggelizni. Ilyenkor már mesél nekem a tegnapi napról, az iskoláról. Holnap újra látja az édesanyját, de erről nem beszél. Reménytelinek érzem a fáradt csöndet a konyhában. Ő nyugodtan eszik, miközben én a táskáját pakolom össze. Megy, hogy felvegye a cipőjét az induláshoz. Jön vissza az előszobából, megáll a nappali ajtajában. Abban a pillanatban veszem észre: Isten-arca van.

Don Bosco neked álmodott 1.

Don Bosco életéről beszélni anélkül, hogy az álmairól is szót ejtenénk olyan, mintha Jézus életéből kifelejténék a példabeszédeit. Az „álmok”, ahogy ő nevezte azokat, kilencéves korától végig kísérték életét. Legnépesebb kategória a kinyilatkoztató álmoké, amelyek még Don Bosco számára is megfoghatatlanok voltak: ezekben látta a múltat, látta a jelent és megsejtette a jövőt.

Bosco Szent János hét álmát gyűjtöttük össze ebben a kötetben, amelyben egy-egy jellegzetes mozzanat Don Bosco álmainak színes képi világából egy neves olasz illusztrátor, Severino Baraldi művei révén jelenik meg.

Ár: 2300 Ft

A Don Bosco Kiadó ajánlata

Don Bosco élete rajzokban (színező)

Don Bosco életének legfontosabb állomásait szeretnénk megismertetni a legkisebbekkel a kifestőkönyvön keresztül, Tremmel Hudik Katalin szalézi munkatárs rajzaival.

Ár: 1800 Ft

Ingyen letölthető a Don Bosco Kiadó internetes oldaláról!

A donboscokiado.hu oldalon a LETÖLTÉSEK fül alatt ingyenesen letölthető tartalmakat találnak olvasóink folyamatosan bővülő kínálattal.

Jelenleg elérhető: *Don Bosco álma* színező, valamint a *Don Bosco jóéjszakájai és álmai* című könyv **hangskönyv** formátumban, a Magyar Katolikus Rádió munkatársainak közreműködésével.

Megrendelhető telefonon: +36-20-320-7373,
e-mailben: donboscokiado@gmail.com
és a kiadó webáruházán keresztül: www.donboscokiado.hu

Amennyiben módjában áll, adományt hálás szívvel elfogadunk a [donboscokiado.hu/Adományozás](http://donboscokiado.hu/Adomanyozas) oldalon, hogy Bosco Szent János kívánságának megfelelően továbbra is folytatni tudjuk a „jó könyvek” terjesztését.

XIII. Don Bosco csocsóbajnokság – Az idei évben is megrendezésre került a Don Bosco csocsóbajnokság immáron tizenharmadik alkalommal Óbudán, a Don Bosco Közösségi házban. A bajnokságra idén több mint 70 résztvevő jelentkezett; Szigetszentmiklóstól Kazincbarcikáig az ország több pontjáról is érkeztek az érdeklődők. A csapatok három korosztályban mérköztek meg egymással a nap folyamán, akiket lelkes szurkolók is támogattak, így velük együtt száz fölötti létszámnak örvendhettünk.

A program a regisztrációt követően egy megnyitóval indult, ahol a szabályokat ismertették, illetve Csány Péter atya lelki útmutatójával is gazdagodtunk. Ezt követően a meccsek öt asztalon folytak, illetve az éppen nem játszó csapatok egy plusz csocsóasztalon gyakorolhattak. A bajnokság alatt végig lehetőség volt több játékos feladatot elvégezni, amelyek közül egyesek az idei szalézi strennát dolgozták fel. A résztvevők egy egyedi bingót, illetve egy összetettebb keresztrejtvényes játékot is kipróbálhattak, amiknek nyertesei a nap végén lettek kisorsolva.

A délelőtti mérkőzéseket követően volt egy rövidebb pihenő, melynek elején Pali atya vezetésével elimádkoztuk az Úrangyala imádságot, majd a közös ebédet követően folytatódott a bajnokság. A délután folyamán kezdődtek meg a kieséses játszmák és az elődöntők, döntők. A végső mérkőzésekre az izgalom a tetőfokára hágott, az asztalok körül nagyobb szurkolótáborok is kialakultak. A nap végi eredményhirdetésen a dobogós helyezettek érmet kaptak, emellett az első helyezettek a kupát is elvihették magukkal.

Nagyon örültünk, hogy ennyien össze-

HÍREK MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Életmű Díjakat adtak át Kazincbarcikán

A kazincbarcikai rendházunk házi tanácsa az elmúlt év végén úgy határozott, hogy Életmű Díjat alapít. Ezzel azok szolgálatát ismerjük el, akik évtizedeken át, a nehéz helyzetekben is hűséggel segítették a közösség szalézi küldetésének teljesítését. Az első díjazottak a legelsőként megalakult, több mint harmincéves helyi szalézi iskola, a Don Bosco Szakiskola munkáját támogatták, abban aktívan részt vállalva.

Édl Ignácné Kati néni 1993 szeptemberétől volt szakoktató. Nem csak a varrást tanította a lányoknak, de az életre is igyekezett felkészíteni őket. Nyugdíjasként is aktívan bekapcsolódott a Tanoda életébe.

Borbély Mihály már 1992 áprilisában az iskola szakoktatója lett. Hosszú pályafutása alatt volt kollégiumvezető, műszaki szakoktató, munkaközösség vezető. Még az idei tanévben is szakmunkás vizsgára készíti fel tanítványait.

Fehér Béla 1993 őszén mint gyakorlati oktatásvezető kezdte megszervezni a szakképzést. 2009-től mint igazgatóhelyettes vezette a szakképzés speciális feladatait. Nagy munkája volt a Műhelyiskola megszervezése, beindítása.

Fenyvesi Dezső vállalkozó sokat segített a Don Bosco Iskola szakképzésének működésében, az iskolai fejlesztésekben. Munkájával támogatja a barcikai oratóriumot és a szalézi közösséget. Cége sok fiatalt, aki szakmunkás bizonyítványt szerez, segít a piacon való sikeres helytállásban.

Az Életmű Díj oklevelét Somodi-Hornnyák Szilárd, gimnáziumunk művésztanára készítette. A díjakat a ma már hagyományos Szalézi Karácsony rendezvény keretében ünnepélyesen adtuk át a Sportközpontban.

P. Ábrahám Béla SDB

gyűlhettünk, és egy izgalmas napot töltöttünk el Don Bosco lelkületében! Jövőre is várunk mindenkit!

Somorjai Réka

A XIII. Don Bosco Csocsóbajnokság résztvevői, a szervezők és a szurkolók

Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola és Óvoda

„Itt ezek a legények, szilvaízes lépények!” – a Péter Pál óvoda látogatása a Hagyományok Házában –

Vízkereszt – azaz a háromkirályok látogatásának – napjával lezárult a karácsonyi időszak, és kezdetét vette a húshagyó keddig tartó farsang. Bosco Szent János égi születésnapjára való készülés miatt eddig rendalapító szentünk életével és vele kapcsolatos játékokkal ismerkedtünk. Miután nagycsoportosaink sikeresen szerepeltek az iskolánkban tartott Don Bosco ünnepségen, elkezdhettünk foglalkozni a farsanggal.

A Pillangó és a Csigá nagycsoportosok a Hagyományok Házában tettek látogatást, ahol farsangi komplex foglalkozások keretében megismerkedhettek a vízke-

resztől hamvazószerdáig terjedő időszak népszokásaival: evés-ivás, bőségvarázslás, maskarázás, lakodalmas időszak (vénlány-, vénlegény csúfolók). Ebben az időszakban fontos szerep jut az alkoskodásnak és a hangos mulatórozásoknak.

A farsang jellemzője a hétköznapi meg szokott rend megfordítása, az úgynevezett fordított világ megjelenítése. Egy fonott ládából előkerülő rongy, farsangi jelmezkellék, sál, szoknya, keszkenő segítségével megfordították a világot, lánynak öltöztettek egy kisfiút. Megtekintettük a Néprajzi Múzeum *Szamosháti fonó* című kisfilmjét, zajkeltő eszközökkel, hangszerekkel pedig elűztük a telet. Tanultunk közben egy farsangi mondókát is: „Sárdó gyűjön, hozzon meleget, micsodai meleget, nyári meleget!” Megtudtuk azt is, hogy Sárdó a Sándor alakváltozata, a Sárdóvasárnap pedig nem más, mint a húsvétvasárnap. Népzene különböző tánclepeket lejtettünk, majd bemutatták nekünk a citerát, melynek kíséretével közösen énekeltünk is.

Minden ovisunk tudja, hogy a csúfolódás nem szép dolog, de ebben az időszakban szabad még az is, tréfálkozhatunk. Kicsit többet és máshogyan lehet, mint egész évben, hiszen a felfordult világrend ünnepe szabad a nem bántó, hanem mindenkire vonatkozó csúfolódás. A fiúk és a lányok csapata így az alábbi csúfolkodókkal mérték össze erejüket, versenyeztek, kik kiáltják hangosabban: „Lányok, lányok, földi boszorkányok, föld alatt laknak, békát szopogatnak!” „Fiúk, fiúk, lyukas a bugyijuk.” „Itt ezek a legények, szilvaízes lepények!”

A foglalkozás végén nemez és pamutfonal segítségével bajusz maskarát készítettünk, illetve szárdudát készítettünk, hogy nagy hangjával elűzhessük a telet.

Bihari Nóra

Felkészülés a Don Bosco ünnepre –

A Don Bosco emléknapi kapcsán rendezett gálára készültünk Berni néni, a 4. b osztály osztályfőnöke és alsós munkaközösségvezető vezetésével, ahol az iskola minden diákját és tanárát szerettünk volna aktivizálni és játékos formában készülni Don Bosco égi születésnapjára.

Iskolánk és óvodánk közössége egy egész hetet szentelt a Don Bosco emléknapi alkalmából tartott gálára, egy hétig betekintést kaphattak Don Bosco életéből és tanításaiba.

A Péter-Pál iskola tanulói jelentet mutatnak be Don Bosco életéből

Farsangi szokásokkal ismerkedtek az ovisok

Hétfőn ugyanazzal a monogrammal rendelkező diákokat kellett találniuk a diákoknak, mint Don Boscóé. A gyerekek nagy lelkesedéssel keresték a megegyező monogramú társaikat, és ügyesen egy tanárt is sikerült találniuk, Dragovics Benedek bácsi személyében.

Kedden a legtöbben szürke ruhát viseltünk, megemlékezve Don Bosco szürke kutyájáról, Grigióról, aki veszélyhelyzetekben és jótetteiben is segítette Don Boscót. Don Bosco nagyon fontosnak tartotta a jócselekedeteket, ez idei motónkra is emlékeztet: „Csak a jótett tesz boldoggá.” A gyerekek megosztották egymással, hogy milyen jócselekedeteket tettek vagy tapasztaltak az elmúlt időszakban, és hogyan érezték magukat utána.

Szerdán a vidámság kapcsán megkértük a tanulókat, hogy énekeljenek és füttyöljenek a folyósókon, amikor közösen vonulnak az épületen belül. A vidámság Don Bosco egyik fő jellemvonása volt, és azt tanította, hogy a vidám gyermek a jó gyermek. A gyerekek örömmel énekeltek vagy füttyöltek Don Bosco dalait vagy más egyházi éneket. Az éneklő

vidámság még délután is kitartott.

Csütörtökön pedig egész nap biztosítottuk a szentségimádást, hiszen ez hitünk fundamentuma. Don Bosco iránti tiszteletünk segít a Jöistennel való szorosabb kapcsolat erősítésében.

Így a néhány napban megjelenítettük a vidámságot, a jótettek gyakorlását, kerülve a bünt és nem elhanyagolva a kötelességeink teljesítését sem.

Ha így járunk el, akkor valóban az élet-szentség felé tartunk, amire Csány Péter atya is utalt az ünnepi prédikációjában egy „képlet” formájában, miszerint: V(ídámság) + J(óság) – B(űn)

Don Bosco példája és közbenjárása segítsen minket is abban, hogy szeretettel és örömmel alkotva szolgáljuk Isten országát, mint az ötödik osztály előadásában megjelenített Segítő Szűz Mária-templom megépítését.

Barta Kristóf

Farsangi multság a Péter-Pálban –

Igazi vidám hangulat, színes jelmezek, önfeledtség jellemezte az idei iskolai farsangunkat, melyet 2024. február 2-án, pénteken tartottunk meg. Már az aznapi ebéd is alkalomhoz illő csemegével, ízes fánkkal segítette a vígságra hangolódást kicsiknek és nagyoknak.

Kora délután a szépen díszített tornateremben találkoztak tanárok és diákok, majd megkezdődött a jelmezes felvonulás. A program házigazdája, Oláh-Velkey Nóri néni és Dragovics Benedek tanár úr konferálták fel a szereplőket. A bemutató a legkisebekkel kezdődött, akik közül sokan a mesék világát hozták közénk, de megjelentek mesterségek maskarái és tréfás maszkok mögé bújt nebulók is. Külön öröm volt mindannyiunk számára, hogy rengeteg házilag készített jelmezt láthattunk. Minden osztály képviselte magát. A diákok sorát a 8. osztály lánca

Don Bosco-nap a METÁban – Claudius atya útavalót ad a diákságnak

zárta: ők voltak csíkos pólóba burkolózza az iskola rabjai, nehéz könyvsomagokat vonva maguk után. A derű ezután hágott tetőfokára igazán: tanáraink emoji figurákká alakultak nyaktól fölfelé. Elismerő taps, nevetés következett, és természetesen találgatás, hogy melyik arc mögött ki állhat. A jó hangulatot vicces játékok, zene és tánc segítette fenntartani. Az osztályok külön-külön a tantermükben is folytatták a mókázást eszem-izszommal, vetélkedőkkel, egészen 16 óráig. A felső tagozatos diákok kedvelt „SuliBulija” ezután következett, ahol a már megszokott és sokak által kedvelt forgatókönyv szerint voltunk együtt: just dance, játékok, diszkó, táncház és az elmaradhatatlan tombolahúzás szórakoztattak színes fények kavalkádja közepette. Idén is jó

alkalom volt a farsangi vigadalom a kolégák, valamint a gyerekek közti kapcsolat építésére. Igazi közösségi élményt éltünk meg sokunk öröme.

Madák Melinda

ÚJBUDA

META-Don Bosco Technikum és Szakgimnázium
Don Bosco nap a METÁban – 2024. január 31-én került megrendezésre iskolánkban a Don Bosco nap, melynek fókuszában, mint minden Don Bosco nevéhez köthető eseménynek a közép-pontjában, a fiatalok, a diákok álltak. A mai felgyorsult, digitalizált világban egyre több útvesztő és kihívás nehezíti meg a fiatalok mindennapjait. Szinte lehetet-

len lépést tartani a fejlődéssel, az új technikák, alkalmazások megismerésével, márpedig a naprakész szakmai tudás elengedhetetlen részét képezi az online tér tudatos használata. Iskolánk a modernitást ugyanolyan fontosnak tartja, mint a hagyományok ápolását. Fontosnak tartja, hogy a diákok az online térben is magabiztosan mozogjanak, megismerjék az új lehetőségeket, melyekkel még felkészültebben vethetik bele magukat a munka világába. Ebben volt segítségünkre dr. Szűts Zoltán, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem dékánja, aki közérthető, informatív módon tartott diákjainknak előadást a mesterséges intelligenciáról. Az előadás előtt Somogyi Zsuzsanna és Koblenz Attila is köszöntötte a diákokat és természetesen Claudius atya is adott némi útavalót a közönségnek. A délután folyamán továbbra is a diákok voltak fókuszban, de már nemcsak a mostani hallgatók, hanem a nálunk végzett, egykori „metások” is. A program ugyanis szakmánként folytatódott, ahol a korábbi tanulóink tartottak interaktív foglalkozást a szakmák adta lehetőségekről, tapasztalatokról a munka világában. Akadtak csoportok, ahol korábbi tanárok vagy meghívott előadók tartottak szakmai workshopot. A nap jó hangulatban, sok nevetéssel, emlékek megosztásával és új ismeretek szerzésével telt. Ahogy Don Bosco Szent János is mondta, „Légy vidám és tedd a jót!” – nos, azt hiszem ez maximálisan igaz volt a rendezvényre, reméljük a jövőben is lesz bőven alkalom jót tenni a METÁ-ban a diákjainkért.

Lánczos Ágnes

Éjszakai zarándoklat Szalézi Szent Ferenc emlékére

A nyergesújfalu oratóriumból 2024. január 19-én, pénteken indult a már hagyományos éjszakai gyalogos zarándoklat Mogyorósbányán át Péliföldszentkeresztre, amelyet Szalézi Szent Ferenc tiszteletére rendeznek meg minden évben.

A zarándokok csapatát, amely az iskola tanulóiból és oratóristákból állt, mint a korábbi években, így most is Ridly István tanár úr vezette. A csapathoz csatlakozott Kirner Gábor szalézi testvér és néhány felnőtt és szülő is. Induláskor felidéztek a hagyomány eredetét és Szalézi Szent Ferencnek, a rend névadójának és védőszentjének alakját, majd együtt imádkoztak. Mogyorósbányán szentmisén vettek részt, Péliföldszentkereszten pedig jó házigazdaként forró teával fogadták őket a szaléziak.

SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

2023/2024 tél – Az adventi időszak igazán különleges hangulatban telt iskolánkban, hiszen a hagyományos karácsonyi készülődés, az ünnepi gyertyagyújtás és közös teázások mellett a leendő 9. évfolyamos diákjainkat és szüleiket vártuk nyílt napjainkon, hogy bemutatkozzunk és megmutassuk nekik azokat az izgalmas lehetőségeket, melyek a SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnáziumban várnak rájuk. Hatalmas érdeklődés mellett nyitottuk ki kapuinak, a három meghirdetett időpont szinte napok alatt betelt és örömmel tapasztaltuk, hogy ugyanolyan kíváncsi érdeklődéssel jöttek megnézni az iskolát, mint ahogyan mi vártuk őket. Reméljük, hogy

a lelkes fogadtatás és a szakmai bemutatkozás kellő bizalmat ébresztett az iskola-választáshoz!

Lelkesedésből nem volt hiány december 11-én sem, hiszen akkor nyílt meg művész szakos diákjaink és tanáraink közös kiállítása a biatorbágyi Juhász Ferenc Művelődési Központban, Orgoványi Gábor tanár úr ünnepi köszöntőjével. Az egy hónapig látogatható Faluház Galériában nagy érdeklődés mellett tekinthette meg a közönség a legjobb alkotásokat, igazán büszkék vagyunk kiállítóinkra!

Ahogy büszkék vagyunk festő szakos diákjainkra is, hiszen iskolánk a tavalyi évben is lehetőséget kapott a jelenlegi és végzett festő szakos diákok alkotásainak (ikonok, freskók, szekciók) kiállítására Kazincbarcikán. A kiállítás ünnepélyes megnyitójára a kazincbarcikai Don Bosco Sportközpont Galériájában került sor, iskolánkat Szabó Andrea Cecília tanárnő képviselte. Az ő nevéhez fűződik a XXXII. Országos Rajzverseny házi döntőjének megszervezése is, ahol a csodálatos pályamunkák közül nehéz döntés volt kiválasztani a továbbjutókat, de végül Németi Natali és Kassai Zsófia képviselheti iskolánkat a rajzversenyen. Gratulálunk!

Nem csak a művész szakokon, hanem az informatikusoknál is zajlik az élet: programozói háziversenyt rendeztünk elsőéves tanulóinknak, ahol a feladat egy régi számítógépes játék, az Időregész kalandjainak megvalósítása volt. Egyénileg és csapatokban is indulhattak a versenyzők, a szoros küzdelemben az első helyet Dobos Dominik, Roszkopf Adél Léna és Szalkai Viktória Csenge szoftverfejlesztő tanulók szerezték meg!

Programozói háziverseny a SZÁMALK-ban

Festő szakos diákok kiállítása Kazincbarcikán

Február elején pedig a szalézi rend alapítója, Bosco Szent János emléknapját ünnepeltük, a közös megemlékezésen a rend képviselőjében Claudius atya köszöntötte a jelenlévőket, majd Molnár-Gál Béla, a kazincbarcikai Don Bosco Iskola igazgatója, az Egri Főegyházmegye állandó diákönusa tartott plenáris előadást arról, hogy hogyan valósul meg a hétköznapokban a szalézi nevelés és szakoktatás Magyarországon egyik leghátrányosabb régiójában. A szekcióüléseken pedig – külön a művész és informatikus diákjainknak – a mesterséges intelligencia gyakorlati alkalmazása volt a téma, ahol Cséfalvay Katalin tanárnő és Hatvani-Nagy Dóra, korábbi diákunk prezentált. A diákok visszajelzése alapján a Don Bosco nap kivételesen jól sikerült, az előadóknak és a résztvevőknek egyaránt köszönjük aktív közreműködésüket!

Révész Angéla

ÚJPEST – MEGYER

Bosco Szent János lépett! – ünnep Újpest-Megyeren – Rendalapító szentünk, Bosco Szent János ünnepét tartottuk meg plébániánkon, Újpest-Megyeren február 4-én, amit egy, a szent közbenjárását kérő kilenced előzött meg. Az imát az atyákkal a reggeli szentmisék után közösen végeztük. Plébánosunk, Savio atya a szent szobrát az eredeti helyéről, egy félreeső kiszögélésből az oltár közelébe helyezte, szépen megvilágította és feldíszítette. Bosco Szent János „lépett”!

A 9-es misére templomunk megtelt, számos fiatal is eljött erre az ünnepre, sőt, voltak, akik már csak a kóruson találtak maguknak szabad helyet. Sokan eljöttek a Clarisszeumból is volt plébánosuk tiszteletére, az ünnepi szónok ugyanis Pali atya volt, akit régi ismerősként mindenki nagy szeretettel fogadott. Prédikációjában beszélt Bosco Szent János lelkiségéről és annak a mai kornak is megfelelő realitásáról, arról az „álomról”, amely valóra is válhat, ha mindenki jól végzi a rábízott feladatokat.

A mise végén Balázs-áldásban is részesedhetett mindenki, majd azt követően közös agapén vehettünk részt, ahol az atyákkal személyesen is beszélgethettünk. Igazi örömteli nap volt!

Szentünk ünnepe mellett ez egy hálaadó alkalom is volt mindannyiunk részéről, hiszen három misszionárius atya (Savio, Claudius és Pali atya) misézett együtt!

Don Bosco lépett! Hozott a szalézi rendbe lelkes misszionáriusokat, akik hazájuktól és szeretteiktől távol, idegenben szolgálják az Urat, és közvetítik az örömhír üzenetét. Adjunk hálát minden hivatásért, most különösen is a misszionáriusokért! Imádkozzunk rendszeresen értük és legyünk a segítségükre! Kérjük valamenyíükre a Jóisten áldását és oltalmát, tartsa meg és erősítse őket ebben a szép küldetésben! Kérjük Bosco Szent János közbenjárását is a szalézi rend magyar tartományáért és az egész Egyházért! Bosco Szent János, könyörögj érettünk!

Tóthné Hencz Györgyi

ÚJPEST – CLARISSEUM

Clarisseumi hírek – A Korniss Klára Gyermekekotthonból 2023. december 10-én kiköltöztek a nehéz sorsú lányok. Az épületből folyamatosan pakoltak, és hamarosan következhet a teljes épületgyűjtés, a főépület, valamint az udvaron található cserkészház, műhely és iskolaépület átvé-

Újpest-Megyer – Ünnepi szentmise Bosco Szent János tiszteletére

tele. Január 23-án idén is megtartottuk Mária és József menyegzőjét a Kaszab és a Kis családok tanúságtételével. Ezt követően még imádkoztunk és agapét tartottunk. Február 10-én a „Kisközi” szervezésével 19–22 óra között tombolás, hidegtálas, vetélkedős farsangot tartottunk számos résztvevővel. Február 15-én megrendezésre került dr. Wappler Ádám *Keresztényüldözés napjainkban* című előadása. Az előadó kiemelte Boldogunk fontos szerepét és a nagyböjt lelki oldalát, amely erősíti hitünket. Egy iraki öreg idézett: „Mi megőrizzük a templomainkat – és a templomok megtartanak minket.”

P. Márkus Zoltán SDB

NYERGESÚJFALU

Zafféry Károly Szalézi Középiskola **„Don Bosco álmai” – Don Bosco háziverseny** – Mintegy 40 csapattal, vagyis közel 120 résztvevővel került megrendezésre az idei év Don Bosco háziversenye Nyergesújfalun a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában január 19-én. A vetélkedőt Bodai Katalin tanárnő, szalézi munkatárs és Kirner Gábor szalézi testvér állították össze, illetve vezették le.

Kapcsolódva az idei év strennájához, a vetélkedő középpontjában Don Bosco két álma állt. A jelentkező csapatok már hetekkel korábban készültek a hittanórakon, hogy az Egyház jövőjéről és a rózsalugasról szóló álmok szimbólumait megértsék, elmélyítsék, jelenvalóvá tegyék és Don Bosco életének egy újabb szeletét megismerjék.

A két koresoport eredményeire az iskolai Don Bosco-napon derült fény.

www.facebook.com/zafferyszalezi.hu

Elkészült Boldog Sándor István ereklyetartója végleges formájában

A Clarisseumban február 15-én délelőtt kezdődő munkálatok után Szabó János ötvös és restaurátorművész befejezte a Boldog Sándor István ereklyetartót. Helyet kapott a külső borító és az ereklyetartó nem mozdítható, kerek „talpa” is.

SZOMBATHELY

Mozgalmas hónapok – Az elmúlt néhány hónapban az őszi novemberig visszatekintve Szombathelyen rengeteg különböző program zajlott.

November elején a nyári táborhoz hasonlóan, hidegebb időben is kétnapos őszi oratóriumot tartottunk a szünetben a gyermekeknek, mely családias hangulatban, a szentek társaságában telt. Don Bosco oratóriumának mind a négy alappilléret megízlelhetjük a résztvevők, emellett az udvart a borongós időben fedél alá hoztuk: izgalmas bazárjáték értékes nyereményekért, kötetlen asztali labdajátékok, nagy táncok és még sok

más jó hangulatú élmény. A hó vége felé az idősebb korosztálynak, 16–25 éveseknek egy igazán különleges foglalkozáson volt lehetőségük részt venni. Kecskemétől utazott hozzánk egy nagyon kedves házaspár, hogy megtartsák nekünk a CSÉN-foglalkozást (Boldogabb Családokért – Családi Életre Nevelés), ahol interaktívan sok olyan témakört tudunk érinteni, amelyek később hasznosak lehetnek számunkra. Ilyen témák voltak például: a család, a barátság, az önismert, a konfliktuskezelés, a döntések és az értékrend. Igazán tanulságos program volt az érdeklődőknek. Az adventi időszak eljövételével bővült az oratóriumi programok listája, de előtte még lezajlott a hagyományos családi adventi koszorúkészítés a szalézi oratóriumban.

December 8-án, Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepén egy különleges oratóriumi nappal készültek a szaléziak, ahol részesei lehettünk egy adventi lelki műhelynek, meghitt, ünnepi szentmise és Szent Miklós érkezésének is egy igazán szívhez szóló színielőadással. Mindezekkel párhuzamosan már nagyban zajlottak az előkészületek a szinte már hagyománnyá vált pásztorjátékra/misztériumjátékra. A 2023-as évben két kiváló animátorunk és egy szalézi munkatárs főszervezésével és rengeteg segítséget nyújtó kéznek hála sikerült egy maradandó emlékekkel bíró, szentesti

Nyergesújfalu – Don Bosco házi verseny a Zafféryban

Szombathely – Ifjúsági bál az animátorok szervezésében

produkciónal előállni a nézőknek, melyben körülbelül harminc elszánt, kitaró és szerepelni vágyó gyermek mutatta meg tudását. Innen is köszönjük minden animátornak, munkatársnak, szülőnek, felnőttnek a munkáját legyen szó ételkészítésről, díszletről, technikáról vagy éppen egy buzdító ölelésről!

Január hónapban kétnapos téli oratóriumunk a szünet végén kb. negyvenöt gyermeknek és fiatalnak hozott hasznos időtöltést. Családi légkör, játék, korcsolyázás, filmnézés, összegyűlés Krisztus teste körül és még számos apró mozzanattal állt össze a „szali sali”. Egy új kezdeményezés volt oratóriumvezetőnk, Sabu Joseph atya javaslatára: egy helyi csocsóbajnokság, melyben három korcsoportban összesen közel húsz páros mozdult meg egy délután keretében, Don Bosco ünnepének előszelében.

Február elején mi sem szűkölködtünk az ünnepekben. Jelmezes gyermekfarsang húzta elő a jókedvet és a képzeletet főleg a kisebbekből, akik megküzdöttek a zsúritól kiérdemelt helyezésekért. Majd másnap idősebb animátoraink lelkes szervezésében elegáns ifjúsági bál vonzott be jó negyven fiatal és fiatal felnőttet, köztük régen nem látottakat is. Zene, tánc, batus finomságok biztosították a jókedvet Don Bosco házában. A nagyböjt előtti ünneplés éppen a tartományfőnök atya vizitációja alatt zajlott, aki örömmel nyert betekintést munkánkba és egy valódi atyai légkört hozott magával.

Visszatérő eseményeink közül kiemelünk néhányat. Egy hűséges nagy animátorunk által szervezett és vezetett dicsőítő festés is volt oratóriumunkban, majd városunk több helyszínén. A program egy evangéliumi részlet elolvasásával kezdődött, majd dicsőítő zenékre folytatódott az alkotás.

Az evangéliumi szakasz segített elmélyülni, elmélkedni és a művészeteken keresztül közelebb érezni magunkat Istenhez. Különleges, csodálatos és nyitott alkalmon vehettünk részt. Havonta voltak még szervezett társasjáték-estek, filmestek idősebb fiataloknak. Továbbá a Szalézi Aranyecsapat tagjai (nyugdíjas, idősebb hívek) kézműves foglalkozások keretében havonta kedvük szerint tudtak kreatívkodni profi vezetővel.

A sok-sok esemény mögött talán legnagyobb büszkeségeink, a hűséges szalézi munkatársak és animátorok, animátornövendékek, akiknek a képzése új lendületet vett havi rendszerességgel, egy tartományi képzések által is felvértezett képzőgárdával.

Csontos Boglárka, Berkecz Szabolcs SDB

BALASSAGYARMAT

Ahogy a Balassagyarmati Don Bosco Oratórium animátorai szeretik – A Balassagyarmati Don Bosco Oratórium animátorai 2023-ban a karácsonyi időszakban egy új hagyományt teremtettek, amelyet minden kedves gyermek és családja sok szeretettel fogadott. Az adventi forga-

tag első alkalma az oratóriumban kapott helyet, ahol a gyerekeket és szüleiket különböző programokkal vártuk, úgy mint akadálypálya, mézeskalács díszítés, kvíz, a Don Bosco zenekar játéka, az animátorok éneke és tombolavásárlási lehetőség. A tombolát helyi vállalkozók adományai-ból állítottuk össze, akiknek nagyon hálásak vagyunk.

Az idei évben az oratórium animátoraival mások segítségével helyeztük a hangsúlyt. A tombolából befolyt összeget az oratórium a Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat valamint a Máltai Szeretetszolgálat részére ajánlotta fel. A hívek tartós élelmiszert is gyűjtöttek ugyanezen szervezetek részére, szebbé téve ezáltal sok ember karácsonyát.

A karácsonyi programok azonban itt még nem értek véget. A Mikulás is ellátogatott a gyerekekhez a templomba a szentmise keretein belül, ahol az animátorok voltak a Mikulás szorgos manói és megjutalmazták a gyerekeket az egész éves jócselekedeteikért.

Az animátorok egy kis csapata ellátogatott a Reménység Otthonba. Egy pástorjátékkal készültek az ottlakók számára, de idén sem maradhatott el a hagyományos betlehemezés. A programot a balassagyarmati helyszíneken kívül ki tudtuk bővíteni a szomszédos községre, Patvarcra is. Idén is megrendezésre került a Szentestét megelőző kántálás, ahol az animátorokkal a felnőtt segítők is részt vettek az éneklésben. Szenteste sor került a már hagyománnyá vált Jézuskavárásra, amikor az oratóristák verset mondtak, valamint az animátorok egy kis színdarabbal készültek mind a kicsik, mind a nagyok számára. A csapat az ünnepi programokat egy közös ajándékozással zárta.

Grenyó Melitta

A balassagyarmati oratórium lelkes csapata

**Tartományi
Don Bosco ünnep**

Kérjük, rendelkezzen adójának 1%-val

a Don Bosco Szaléziak részéről befogadó szervezetek egyike számára,
ahol értékes tevékenységet végzünk a fiatalok javára!

**Hogy
a „farkasok”
„bárányokká”
változhassanak!**

19673752-1-41

**Bosco Szent János Ifjúság
Nevelési és Oktatási Alapítvány**

A Magyar Szalézi Tartomány központi alapítványa.
Az adományokból segítjük a hátrányos helyzetű fiatalok
iskoláztatását, kollégiumi elhelyezését, támogatnak ifjúsági lelki-,
sport- és kulturális rendezvényeket és az oratóriumok működését.

18122167-1-41

Szalézi Ifjúsági Mozgalom

A szalézi ifjúsági munkát koordináló „lelkiségi közeg”, ahol találkozik minden olyan csoport, egyesület, fiatal szerveződés, akik magukénak érzik a szalézi lelkiséget és annak nevelői misszióját. Tevékenységeik az ifjúságpasztoráció területét érintik (évközi és nyári találkozók, táborok, oratóriumok, animátorok képzése, önkéntesség stb.).

18135671-1-41

Magyar Szalézi Munkatársak Egyesülete

A közös szalézi hivatás hordozói a világban, a szerzetesekkel közösen felelősek a Don Boscó-i terv megvalósulásáért, amit elsősorban mindennapi feladataikban valósítanak meg, kivételes figyelmet fordítva a fiatalokra, különösen a legszegényebbre.

19335238-1-05

Don Bosco Barátai Alapítvány

A szalézi volt növendékek civil szervezete. Célja lehetőségeket teremteni Don Bosco növendékei és barátai számára a szaléziakhoz és egymáshoz való (újra)kapcsolódásra, egymás erősítésére, üdvösség felé támogatására, valamint a fiatalok segítésére.

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4400 példányban, belső terjesztésre.
Készült a Szalézi Művek Kft. közreműködésével, felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziak.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziak.hu
Tördelés és nyomdai előkészítés: Bohner Ferenc

A címlapon: A 2024. évi strenna plakátja

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.